ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου **1940** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **118**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 2286. Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν. ... 1

Α. Ν. 2287. Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν. ... 2

Α. Ν. 2288. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2075/1939 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων.» ... 3

Α. Ν. 2289. Περὶ τροποποιήσεών τινων εἰς τὰς κλάσεις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου τῆς δραχμῆς μιᾶς καὶ τῶν δραχμῶν τριῶν. ... 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἡ νέα ἐμπόλεμος σύρραξις τῶν μεγαλυτέρων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ ἡ ἐκ ταύτης προκληθεῖσα θύλωσις ὁλοκλήρου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ὁρίζοντος ἐδημιούργησεν, ὡς ἦτο ἄλλως φυσικόν, καὶ διὰ τὴν Χώραν ἡμῶν τὴν ἀνάγκην λήψεως ἐκτάκτων μέτρων ἀμύνης αὐτῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν, ἔστρεψε ἀμέριστον τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἀμύνης τῆς Χώρας, εἶναι δὲ ἤδη γνωστὰ τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπ' αὐτῆς τοιαῦτα ἔργα, ἅτινα ἐξετελέσθησαν διὰ τῶν συνήθων ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, χωρὶς ἡ Κυβέρνησις νὰ προσῇ δι' αὐτὰ εἰς εἰδικωτέραν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Λαοῦ.

Αἱ δημιουργηθεῖσαι ὅμως ἐκ τοῦ πολέμου ἔκτακτοι ἀνάγκαι, ὡς εὐνόητον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθῶσι διὰ τῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ διὰ νέων ἐσόδων, τὰ ὁποῖα ὀρθὸν εἶναι νὰ εἰσφέρωσιν οἱ δυνάμενοι καὶ ἐκ τούτων οἱ κατὰ κυριώτερον λόγον ἐξυπηρετούμενοι διὰ τῶν ληφθέντων καὶ λαμβανομένων μέτρων ἀμύνης.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Κυβέρνησις ἔκρινε δίκαιον νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν φορολογουμένων καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν νὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὰ ἐκτελούμενα ὑπ' αὐτῆς ἔργα ὀχυρώσεως καὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης, δι' ὃ καὶ προέβη εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου, περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ μέτρον τοῦτο, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ ζητήσῃ ἀνάλογον συμμετοχὴν εἰς τὰ ἔκτακτα κραταιὰ βάρη παρὰ τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, πραγματοποιούσης, ὡς γνωστόν, σημαντικὰ κέρδη λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐλαφροτάτην συμμετοχὴν παρὰ τῶν γεωργικῶν τάξεων, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωστόν, ἐνῷ ἔτυχον καὶ τυγχάνουσιν ἐξαιρετικῆς μερίμνης καὶ προστασίας ὑπὸ τοῦ Κράτους, οὐδεμίαν ἄμεσον φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν ὑφίστανται. Τὰ δύο ταῦτα φορολογικὰ μέτρα θέλουσιν ἀποτελέσει ἀντικείμενον ἑτέρων ἀντιστοίχων νομοθετημάτων, ὅλα δὲ ὁμοῦ ἀποτελοῦσι τὰ φορολογικὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὀχυρώσεως καὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης, ἔχουσι δὲ πάντα χαρακτῆρα προσωρινότητος καὶ δὴ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις.

Ἡ Κυβέρνησις, κινουμένη πάντοτε ἐντὸς τοῦ ἀρχικῶς παρ' αὐτῆς χαραχθέντος πλαισίου τῆς μείζονος φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν οἰκονομικῶς ἰσχυροτέρων καὶ τῆς ἀνακουφίσεως τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων, κατέβαλε καὶ κατὰ τὴν θέσπισιν τῶν μέτρων τούτων τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν, ὥστε οὐδεμία ἐπιβάρυνσις νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶς ἀσθενεστέρων.

Λόγῳ τοῦ προσωρινοῦ χαρακτῆρος, ὡς ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λόγου καὶ σκοποῦ δι' ὃν ἐπιβάλλεται ἡ ζητουμένη φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις, προετιμήθη νὰ θεσπισθῇ αὕτη δι' αὐτοτελῶν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ οὐχὶ δι' αὐξήσεως τῶν παγίως ἰσχυόντων φορολογικῶν συντελεστῶν ὡς καὶ ἡ ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ βεβαίωσις τοῦ ἐξ αὐτῶν φόρου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα καταστῇ εὐχερὴς ἡ παρακολούθησις τῆς ἀποδόσεως καὶ διαθέσεως τοῦ ἐσόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα κατασταθῇ ἔκδηλος καὶ ἀναμφισβήτητος ὁ χαρακτὴρ τῆς προσωρινότητος τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν εἰς τὴν προκειμένην φορολογίαν.

Εἰδικώτερον, διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων, ἀπηλλάγησαν πάσης ἐπιβαρύνσεως οἱ ἔχοντες ἐξ οἰκοδομῶν εἰσόδημα ἐτήσιον μέχρις 60.000 δραχμῶν, διὰ τοὺς ἄνω δὲ τῶν 60.000 δρ. εἰσοδήματος φορολογουμένους ὁ φόρος ἐκλιμακώθη. Ὡσαύτως οὐδεμίαν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν ὑφίστανται οἱ ἐ-

χοντες εισόδημα εκ μισθωτών υπηρεσιών μέχρι 300.000 δραχμών. Προσέτι, όσον αφορά τον συνθετικόν φόρον, το πρόσθετον ποσοστόν εκλιμακώθη αναλόγως προς το συνολικόν εισόδημα του φορολογουμένου, επιβαρυνθέντων περισσότερον των πλουσιωτέρων.

Δι' ιδιαιτέρας δε διατάξεως απηλλάγησαν πάσης φορολογικής επιβαρύνσεως οι έχοντες εισόδημα μέχρις 100.000 δραχμών, ενώ μέχρι σήμερον δεν υπέκειντο εις συνθετικόν φόρον οι έχοντες εισόδημα μέχρις 75.000 δραχμών. Διά του μέτρου τούτου θα απαλλαγώσι περί τας 5.000 φορολογούμενοι, όσος είναι ο αριθμός των εχόντων εισόδημα από 75.000 έως 100.000 δραχμάς.

Αι λοιπαί διατάξεις του νόμου έχουσιν ως εξής:

Εν άρθρω 1 καθορίζονται εν γενική γραμμή τα της επιβολής των προσθέτων τούτων φορολογικών ποσοστών

Εν άρθρω 2 ορίζεται το πρόσθετον ποσοστόν το επιβαλλόμενον επί των εισοδημάτων εξ οικοδομών. Ως και ανωτέρω εξετέθη, το ποσοστόν τούτο εκλιμακώθη. Ούτω, μέχρι μεν ετησίου καθαρού φορολογητέου εισοδήματος 60.000 δραχμών, ουδέν πρόσθετον ποσοστόν επιβάλλεται. Επί ετησίου εισοδήματος μέχρις 90.000 δραχμών, επί μεν του πρώτου τμήματος των 60.000 δραχμών ουδέν πρόσθετον ποσοστόν επιβάλλεται, επί δε του τμήματος άνω των 60.000 επιβάλλεται πρόσθετον ποσοστόν 3 ο/ο. Τέλος επί ετησίου εισοδήματος άνω των 90.000 δραχμών διά το τμήμα εισοδήματος το πέραν των 90.000 δραχμών επιβάλλεται πρόσθετον ποσοστόν 6 ο/ο.

Κατά τας ισχυούσας σήμερον διατάξεις ο φόρος των οικοδομών υπολογίζεται κεχωρισμένως κατ' οικοδομήν. Ο τρόπος ούτος υπολογισμού του φόρου, προκειμένου περί ιδιοκτητών έχόντων περισσοτέρας της μιάς οικοδομάς, θα εδημιούργει κατά την εφαρμογήν των ανωτέρω προοδευτικών ποσοστών ανισότητα και αδικίαν, καθόσον, ο έχων ετήσιον καθαρόν εισόδημα δραχ. 80.000 εκ δύο οικοδομών (π. χ. 30.000 και 50.000) θα απηλλάσσετο οιασδήποτε νέας φορολογικής επιβαρύνσεως, ενώ ο έχων το αυτό εισόδημα εκ μιάς μόνον οικοδομής θα υπέκειτο εις το πρόσθετον ποσοστόν διά το πέραν των 60.000 δρχ. τμήμα της προσόδου. Διά τούτο εκρίθη αναγκαία η θέσπισις της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 2, διά της οποίας ορίζεται ότι, όσάκις ο φορολογούμενος έχει περισσοτέρας της μιάς οικοδομάς, αθροίζεται το εισόδημα άπασών των οικοδομών και επί του αθροίσματος γίνεται ο υπολογισμός του φόρου επί τη βάσει των προσθέτων ποσοστών.

Εν άρθρω 3 του νόμου ρυθμίζονται τα της επιβολής του προσθέτου ποσοστού επί των κινητών αξιών, όπερ ορίζεται εις 5 ο/ο. Προκειμένου περί των κινητών αξιών, το πρόσθετον ποσοστόν επιβάλλεται μόνον επί των μερισμάτων των μετοχών και ιδρυτικών τίτλων ως και των ποσοστών και αμοιβών των διευκητικών συμβούλων και των εκτός μισθού ποσοστών και αμοιβών των διευθυντών και διαχειριστών των ανωνύμων εταιριών.

Το πρόσθετον ποσοστόν 5 ο/ο θα επιβάλληται τόσον εις τας περιπτώσεις, κατά τας οποίας επιβάλλεται ακέραιος ο συντελεστής της α' κλάσεως 19 ο/ο, όσον και εις τας περιπτώσεις, κατά τας οποίας, επί τη βάσει της παραγράφου 6 του άρθρου 14 του Κώδικος, ο φορολογικός συντελεστής μειούται εις 4 ο/ο.

Προκειμένου περί κερδών τα οποία κατά την τριετίαν 1940—41, 1941—42 και 1942—43, εφορολογήθησαν με το πρόσθετον ποσοστόν το επιβαλλόμενον εις την Δ' κατηγορίαν των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων ανερχόμενον εις 3 ο/ο, εθεωρήθη δίκαιον όπως, όταν τα κέρδη ταύτα διανεμηθώσιν εντός της αυτής τριετίας, επιβαρυνθώσιν ουχί με ολόκληρον το πρόσθετον ποσοστόν 5 ο/ο, αλλά με την διαφοράν εκ 2 ο/ο. Διά του τρόπου τούτου το σύνολον των κερδών των ανωνύμων εταιριών είτε διανεμηθή αρχικώς είτε διανεμηθή βραδύτερον θα επιβαρυνθή με τον αυτόν πρόσθετον φορολογικόν συντελεστήν.

Εν παραγράφω 2 του άρθρου 3 ρυθμίζονται τα της πρώτης εφαρμογής του προσθέτου ποσοστού επί των κινητών αξιών, οριζομένου ότι δεν θα υποβληθώσιν εις το πρόσθετον ποσοστόν τα μερίσματα κλπ., εφ' όσον ταύτα κατεβλήθησαν πράγματι εις τους μετόχους προ της 1 Απριλίου 1940, έστω και αν η έγκρισις του ισολογισμού γίνη μετά την 1 Απριλίου 1940. Ωσαύτως δεν θα υποβληθώσιν εις το πρόσθετον ποσοστόν τα μερίσματα κλπ., εφ' όσον ο ισολογισμός του διαχειριστικού έτους 1939 ενεκρίθη υπό της γενικής συνελεύσεως των μετόχων προ της 1 Απριλίου 1940, αδιαφόρως του χρόνου καθ' ον ενεργείται η καταβολή των μερισμάτων κλπ. Τούτο εθεωρήθη ορθόν, διότι, κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις, ο καθορισμός του μερίσματος και ο υπολογισμός του επ' αυτού αναλογούντος φόρου εγένετο ήδη επί τη βάσει του υφισταμένου φορολογικού καθεστώτος, υπό το οποίον έλαβε χώραν και η εκ μέρους του νομικού προσώπου δημοσίευσις του ισολογισμού και η παρακράτησις του αναλογούντος φόρου. Ως εκ τούτου, εάν επεβάλλετο το πρόσθετον ποσοστόν, τούτο θα έβάρυνε το νομικόν πρόσωπον και ουχί τον κτώμενον το εισόδημα μέτοχον κλπ., όπερ δεν θα ήτο ορθόν διότι ούτω θα διεταράσσοντο τα δεδομένα του εγκριθέντος ήδη ισολογισμού επί τη βάσει του οποίου ερρυθμίσθησαν τα των σχέσεων των μετόχων και της εταιρίας. Αλλά ίνα μη αι επιχειρήσεις των περιπτώσεων τούτων κατά τον χρόνον της λήξεως της εφαρμογής της προσθέτου ταύτης φορολογίας φορολογηθώσι κατά έν έτος ολιγώτερον από τας λοιπάς επιχειρήσεις εκρίθη σκόπιμον, προς άρσιν οιασδήποτε αμφιβολίας, να συμπληρωθή η διάταξις αύτη καθοριζομένου ρητώς εν τω νόμω ότι αι εν λόγω επιχειρήσεις κατά το τελευταίον έτος της καταργήσεως θα υπαχθώσιν εις την φορολογίαν αδιαφόρως του εάν η καταβολή των μερισμάτων ή η έγκρισις του ισολογισμού του έτους τούτου συντελεσθή μετά την 1 Απριλίου, ήτοι εντός του οικονομικού έτους από του οποίου θα αρχίση η κατάργησις της φορολογίας διά τας λοιπάς επιχειρήσεις.

Εν άρθρω 4 ορίζεται εις 3 ο/ο το πρόσθετον ποσοστόν το επιβαλλόμενον επί των κερδών εξ εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων των φορολογουμένων εν τη Δ' κατηγορία των καθαρών προσόδων. Το πρόσθετον τούτο ποσοστόν επιβάλλεται επί πασών των περιπτώσεων των διαλαμβανομένων εν τη κατηγορία ταύτη των καθαρών προσόδων.

Εν άρθρω 5 του νόμου ορίζεται εις 5 ο/ο το πρόσθετον ποσοστόν το επιβαλλόμενον επί των αμοιβών εκ μισθωτών υπηρεσιών των φορολογουμένων εν τη Στ' κατηγορία των καθαρών προσόδων. Ως και ανωτέρω της παρούσης εκθέσεως εξετέθη, το πρόσθετον τούτο ποσοστόν επιβάλλεται μόνον επί του τμήματος των φορολογητέων αποδοχών του υπερβάλλοντος τας 300.000 δραχμάς. Η διά του προσθέτου ποσοστού επιβάρυνσις των μεγάλων εισοδημάτων εκ μισθών εθεωρήθη δικαία προκειμένου ιδία περί υπαλλήλων αμειβομένων κατ' εξαιρετικόν τρόπον παρ' ωρισμένων ιδιωτικών επιχειρήσεων, των οποίων συνήθως τυγχάνουσι και μέτοχοι.

Εν άρθρω 6 ορίζεται το πρόσθετον ποσοστόν το επιβαλλόμενον επί του συνθετικού φόρου. Το ποσοστόν τούτο εκλιμακώθη αναλόγως προς την συνολικήν πρόσοδον του φορολογουμένου. Η κλιμάκωσις του ποσοστού τούτου διαφέρει από την κλιμάκωσιν την γενομένην διά το εισόδημα των οικοδομών, διότι ενταύθα έκαστον κλιμάκιον του προσθέτου ποσοστού υπολογίζεται επί του συνολικού ποσού του υπό του φορολογουμένου οφειλομένου συνθετικού φόρου.

Εν άρθρω 7 ορίζονται τα της χρονικής ισχύος των προσθέτων ποσοστών και ρυθμίζονται τα του τρόπου βεβαιώσεως αυτών, καθοριζομένου ότι ταύτα συμβεβαιούνται και συνεισπράττονται μετά του αντιστοίχου δημοσίου φόρου. Ευνόητον όμως τυγχάνει, ότι συμβεβαίωσις του φόρου δεν είναι εφικτή εις τας

περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου διὰ τὰς ὁποίας τὰ τῆς βεβαιώσεως θὰ ρυθμισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ἀπηλλάγησαν πάσης ὑποχρεώσεως ἐκ συνθετικοῦ φόρου οἱ ἔχοντες συνολικὴν φορολογητέαν καθαρὰν πρόσοδον κατωτέραν τῶν 100.000 δραχμῶν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀπαλλάσσονται περὶ τὰς 5000 φορολογούμενοι, ἐλαφρυνομένης καὶ τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ ἀξιόλογον φόρτον ἐργασίας.

Ἡ ἰσχύουσα φορολογικὴ κλῖμαξ τοῦ συνθετικοῦ φόρου οὐδεμίαν μεταβολὴν ὑπέστη, θὰ ἐφαρμόζηται δὲ καὶ εἰς μέλλον ὡς μέχρι τοῦδε.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1940.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὑπήκοος

Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2286. 1940

Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων δαπανῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὀχυρώσεως καὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης, ἐπιβάλλονται πρόσθετα φορολογικὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων τῶν ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν ὡς καὶ τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου, ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Κώδικα φορολογίας καθαρῶν προσόδων φορολογουμένων εἰσοδημάτων Α' κατηγορίας (οἰκοδομῶν) ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστόν, ὁριζόμενον ὡς ἑξῆς:

α') ἐπὶ τοῦ τμήματος φορολογητέου εἰσοδήματος ἀπὸ 60.001 μέχρις 90.000 δραχμῶν εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο) καὶ

β') ἐπὶ τοῦ τμήματος φορολογητέου εἰσοδήματος τοῦ ὑπερβάλλοντος τὰς 90.000 δραχμὰς εἰς ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (6 ο/ο).

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ φορολογούμενος τὸ εἰς φόρον ὑποκείμενον εἰσόδημα κτᾶται ἐκ πλειόνων τῆς μιᾶς οἰκοδομῶν, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσθέτων ποσοστῶν ἀθροίζεται τὸ φορολογητέον καθαρὸν εἰσόδημα ἁπασῶν τῶν οἰκοδομῶν αὐτοῦ. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὁ ὑποκείμενος εἰς φόρον ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐπιδίδῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς κατοικίας του δήλωσιν τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων φορολογητέων εἰσοδημάτων ἁπασῶν τῶν οἰκοδομῶν αὐτοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ' (κινητῶν ἀξιῶν) τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φορολογουμένων μερισμάτων ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἔτι δὲ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διοικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).

Τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον πρόσθετον ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) περιορίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο/ο), ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ εἰσοδημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα κατεβλήθη τὸ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν μὴ διανεμομένων κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων πρόσθετον ποσοστὸν τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο/ο).

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόσθετον ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5ο/ο) δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὰ μερίσματα, ποσοστὰ κλπ. κατεβλήθησαν πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1940, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἡ ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1939 συνετελέσθη εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 1 Ἀπριλίου 1940.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρούσης παραγράφου θὰ ἐπιβληθῇ τὸ πρόσθετον φορολογικὸν ποσοστὸν 5 ο/ο ἐπὶ τῶν μερισμάτων, ποσοστῶν κλπ. τῶν καταβληθησομένων βάσει τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους 1942, ἔστω καὶ ἂν ἡ καταβολὴ τῶν μερισμάτων κλπ. ἢ ἡ ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων συντελεσθῇ μετὰ τὴν 31 Μαρτίου 1943.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φορολογουμένων ἐν τῇ Δ' κατηγορίᾳ κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἁπασῶν τῶν περιπτώσεων, ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3ο/ο).

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φορολογουμένων ἐν τῇ Στ' κατηγορίᾳ ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν φορολογητέων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπερβάλλοντος τὰς 300.000 δραχμὰς πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐπιβαλλομένου συνθετικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπιβάλλεται πρόσθετον ποσοστὸν ὁριζόμενον:

α) Εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος εἶναι μέχρι 500.000 δραχμῶν,

β) Εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος εἶναι μέχρις 1.000.000 δραχμῶν,

γ) Εἰς εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος εἶναι μέχρις 1.500.000 δραχμῶν, καὶ

δ) Εἰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 %) ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος φόρου, ἐφ' ὅσον ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 1.500.000.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα ποσοστὰ θέλουσιν ἰσχύσει κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1940-41, 1941-42 καὶ 1942-43, συμβεβαιοῦνται δὲ καὶ συνεισπράττονται ταῦτα μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου

καθαρῶν προσόδων, ὑπὸ ἴδιον ὅμως κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν, τοῦτο ἐπιβληθήσεται ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν κτωμένων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 καὶ ἐφεξῆς.

2. Διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ παρατείνηται ἡ ἰσχὺς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν καὶ πέραν τῆς τριετίας, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐπιβάλλει τοῦτο αἱ ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαι ἀνάγκαι.

Ἄρθρον 8.

Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41 καὶ ἐφεξῆς, οἱ φορολογούμενοι τῶν ὁποίων ἡ συνολικὴ φορολογητέα καθαρὰ πρόσοδος δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς συνθετικὸν φόρον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1940

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν πρασωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν.

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ὁ ὑποβαλλόμενος ἀναγκαστικὸς νόμος ἀποτελεῖ ἓν τῶν φορολογικῶν μέτρων, εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ προέλθῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου προκληθεισῶν ἐκτάκτων δαπανῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὀχυρώσεως καὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης τῆς Χώρας.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἐλαφροτάτης φορολογίας ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ ἔχει χαρακτῆρα προσωρινόν.

Ὡς καὶ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ ταυτοχρόνως ὑποβαλλομένου ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσθέτων φορολογικῶν ποσοστῶν ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων» ἐκτίθεται, τὸ Κράτος ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ καὶ ἀπὸ τὰς γεωργικὰς τάξεις νὰ μετάσχωσι κατ' ἀνεπαίσθητον ποσοστὸν εἰς τὰς ἐκ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου προκληθείσας δαπάνας αὐτοῦ, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον καθόσον, ὡς γνωστόν, σήμερον εὐθεμίαν σχεδὸν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν αἱ τάξεις αὗται ὑφίστανται.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐπέδειξεν ἐνδιαφέρον πρὸς ὅλας τὰς παραγωγικὰς τάξεις. Πρὸς τὴν γεωργικὴν ὅμως τάξιν τὸ ἐνδιαφέρον της δὲν ἦτο σύνηθες, ἀλλὰ ἀπολύτως στοργικόν. Ἡ Ἑλλάς, χώρα κυρίως γεωργική, δὲν δύναται νὰ ἀναμένῃ τὴν οἰκονομικήν της εὐδαιμονίαν παρὰ ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν τοῦ γεωργικοῦ αὐτῆς κόσμου. Διὰ τοῦτο ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε, λαμβάνει καὶ δὲν θὰ παύσῃ νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον δυνάμενον νὰ ἐνισχύσῃ τὰς γεωργικὰς τάξεις. Εἰδικώτερον ἄχρι τοῦδε διέθεσε καὶ διαθέτει μεγάλα ποσὰ πρὸς ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν, διευθέτησιν τῶν χειμάρρων, κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων, διὰ τῶν ὁποίων ἀποδίδονται πρὸς καλλιέργειαν νέαι ἐκτάσεις γόνιμοι, ἀνερχόμεναι εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων στρεμμάτων καὶ βελτιοῦται καθημερινῶς ἡ κατὰ ποσὸν καὶ ποιὸν ἀπόδοσις αὐτῶν, δι' ἰδιαιτέρας παρακολουθήσεως τῶν καλλιεργειῶν, ἀσκουμένης ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Προσέτι μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ καταλλήλου σπόρου, παρέχουσα πᾶσαν οἰκονομικὴν διευκόλυνσιν δι' αὐτήν, διευκολύνει τὴν ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους παροχὴν καλλιεργητικῶν δανείων πρὸς τοὺς ἀγρότας, συγκεντρώνει ὑπὸ ὅρους πλέον ἢ εὐνοϊκοὺς διὰ τοὺς παραγωγοὺς τὰ πλεονάσματα τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ καθαρῶς προστατευτικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Ἀποτέλεσμα πάντων τῶν μέτρων τούτων ὑπῆρξεν ἡ κατὰ μέγιστον ποσοστὸν αὔξησις τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος, εὑρισκόμεθα δὲ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐξάρωμεν ὅτι τοῦτο, ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1935 ἀνήρχετο εἰς 16.000 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἀνῆλθε κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1937 εἰς 25.000 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1938 εἰς 23.000 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἑτέρωθεν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐθέσπισε τὸν νόμον «περὶ ἀγροτικῶν χρεῶν» διὰ τοῦ ὁποίου σημαντικώτατα ἀνεκουφίσθη ὁ ἀγροτικὸς κόσμος, πρὸς περαιτέρω δὲ ἐνίσχυσιν αὐτοῦ προέβη εἰς τὴν ἀναστολὴν φορολογιῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν κατάργησιν φορολογιῶν, αἵτινες ἦσαν λίαν καταθλιπτικαί. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκ μόνης τῆς καταργήσεως τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν τὸ Δημόσιον ἀπεστερήθη τακτικοῦ καὶ ἀσφαλοῦς ἐτησίου ἐσόδου πλέον τῶν 100 ἑκατομμυρίων δραχμῶν εἰς ὃ ποσὸν δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνέλαβε πρὸς τρίτους ὅπερ ὑπερβαίνει τὰ 50 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Κατὰ συνέπειαν, θὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἀποτελεῖ ἔργον δικαιοσύνης ἡ ἀξίωσις τοῦ Κράτους ὑπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς διατελεῖ ἡ Χώρα, ὅπως καὶ αἱ γεωργικαὶ τάξεις μετάσχωσι κατὰ μικρὸν ποσοστὸν εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ὀχυρώσεως καὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης.

Ὅθεν, προέβημεν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου, περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ νόμου τούτου ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ὅπως ἡ φορολογία περιορισθῇ μόνον ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν παραγομένων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, ἐξαιρεθῶσι δὲ τῆς φορολογίας ἀφ' ἑνὸς προϊόντα ἥσσονος σημασίας ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ προϊόντα τῶν ὁποίων ἠθέλομεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν παραγωγὴν διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ τοῦ φόρου. Ὡσαύτως ἐξηρέσαμεν τοῦ φόρου τὸν διὰ γραμμικῆς σκαλιστικῆς σπορᾶς παραγόμενον σῖτον, ἵνα παράσχωμεν, διὰ τῆς τοιαύτης ἐξαιρέσεως, ἔμμεσον ὑπόδειξιν πρὸς τὰς γεωργικὰς τάξεις ὅτι ἡ διὰ γραμμικῆς σκαλιστικῆς σπορᾶς καλλιέργεια εἶναι σήμερον ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη καὶ συμφέρουσα. Ἀληθῶς δὲ πιστεύομεν ὅτι διὰ ταύτης θὰ ἐθισθῇ ὁ ἀγρότης νὰ μὴ ἀφίνῃ ἀχρησιμοποίητον τὸν διαθέσιμον χρόνον του συντελῶν εἰς τὴν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος.

Προσέτι, ἐνομίσαμεν ὀρθὸν νὰ μὴ ἐπιβαρυνθῶσι διὰ τῆς φορολογίας τὰ ὄσπρια καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ζωοτροφικῶν προϊόν-

των, τῶν ὁποίων ἡ Χώρα ἡμῶν ἔχει ἰδιαιτέραν ἀνάγκην ἰδίως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας.

Οὕτω ἐξῃρέθησαν τῆς φορολογίας :

α) ἐκ τῶν σιτηρῶν, ἡ κριθή, ἡ βρώμη, ὁ κέχρος, ὁ σοργὸς ἐν γένει καὶ ὁ διὰ σκαλιστικῆς σπορᾶς παραγόμενος σῖτος.

β) ἅπαντα τὰ ὄσπρια.

γ) ἡ ὄρυζα.

δ) ἐκ τῶν ζωοτροφικῶν προϊόντων, ἡ μηδικὴ (τριφύλλιον), ὁ σανὸς ἐν γένει, τὸ ἄχυρον, τὸ θεριστὸν χόρτον καὶ αἱ μὴ θεριζόμεναι βοσκαί.

ε) ἐκ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἀρωματικῶν προϊόντων, ὁ καπνός, τὸ σησάμιον, τὸ γλυκάνισον, τὸ κινάμωμον, ὁ κρόκος κλπ.

στ) ἅπαντα τὰ προϊόντα τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, βασῶν καὶ δενδροφυτειῶν.

ζ) ἐκ τῶν ἐλαιούχων σπόρων, ὅσοι ἐκ τούτων ὑποβάλλονται εἰς ἑτέραν εἰδικὴν φορολογίαν.

η) ἅπαντα τὰ προϊόντα πτηνοτροφίας, κονικλοτροφίας, μελισσοκομίας καὶ σηροτροφίας.

θ) ἅπαντα τὰ προϊόντα τῶν ὀπωροφόρων δένδρων ἐν γένει καὶ

ι) τὰ γεώμηλα καὶ τὰ προϊόντα λαχανοκήπων.

Κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας προεκρίθη τὸ σύστημα τοῦ διανεμητοῦ κατὰ κοινότητα φόρου ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο φορολογικὸν σύστημα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς ἐφαρμοσθέντων παρ' ἡμῖν διότι καὶ ἁπλούστερον εἶναι, μὴ ἀπαιτοῦν πολλὰς ὀχληρὰς καὶ δαπανηρὰς διὰ τὸν φορολογούμενον διατυπώσεις, καὶ ὀλιγώτερον δαπανηρὸν διὰ τὸ Δημόσιον. Κέκτηται δὲ καὶ ἓν ἔτι σπουδαῖον πλεονέκτημα, ὅτι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς φορολογίας δὲν ἀσχολεῖται ἡ φοροτεχνικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου ἀλλὰ ἡ Κοινότης ἢ ὁ Γεωργικὸς Συνεταιρισμός.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ δεδομένα τῆς πείρας προέβημεν εἰς πᾶσαν δυνατὴν συμπλήρωσιν τοῦ συστήματος τούτου φορολογίας, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι κατέστη, κατὰ τὸν ὅσον δυνατὸν καλύτερον τρόπον, ἐφαρμόσιμον.

Εἰδικώτερον αἱ κατ' ἄρθρον διατάξεις τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζονται τὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας καὶ εἰδικώτερον τὰ γεωργικὰ προϊόντα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ὁ φόρος καὶ οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ τούτου.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρέχεται ἡ ἐξουσιοδότησις ὅπως, διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν, ὑπάγωνται εἰς τὸν φόρον καὶ ἕτερα γεωργικὰ προϊόντα, πλὴν τῶν ὀσπρίων, προσέτι δὲ ὅπως ἐξαιρῶνται τῆς φορολογίας γεωργικὰ προϊόντα ὑπαχθέντα εἰς τὸν φόρον.

Ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ ἐὰν προσαυξάνονται μὲ τὰ πρόσθετα ποσοστὰ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων, τῆς κοινωνικῆς προνοίας ὡς καὶ μὲ οἱονδήποτε ἕτερον πρόσθετον φόρον.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀφορᾷ τὸν τρόπον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, ὁρίζουσα ὅτι οὗτος θὰ ἐπιβάλληται κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος παραγομένων καὶ συγκομιζομένων προϊόντων. Β. Διάταγμα θέλει ρυθμίσει τὰ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τοῦ φόρου κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα, ὅστις μετὰ ταῦτα θὰ ὑποχρεοῦται νὰ κατανείμῃ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολὴν ἀναλόγως πρὸς τὰ συγκομισθέντα ὑπ' αὐτῶν προϊόντα.

Ἄρθρον 2. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ περιελήφθη ἐξαίρεσις ἐκ τοῦ φόρου τοῦ διὰ γραμμικῆς σκαλιστικῆς σπορᾶς παραγομένου σίτου. Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἐγένετο διὰ τοὺς ἐν τῷ γενικῷ μέρει τῆς παρούσης ἀναφερομένους λόγους. Ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνονται τὰ ἀπαλλασσόμενα τοῦ φόρου πρόσωπα. Μεταξὺ τῶν ἀπαλλασσομένων προσώπων ἐθεωρήθη ὀρθὸν νὰ περιληφθῶσιν ὡρισμένα νομικὰ πρόσωπα, ὡς αἱ Γεωργικαὶ Σχολαί, προσέτι δὲ καὶ οἱ καλλιεργηταὶ τῶν γαιῶν τῶν παραμεθορίων συνοικισμῶν οἵτινες ἐγκατεστάθησαν ὑπὸ τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καλλιεργείας καὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν αὐτῶν συγκομιζόμενα γεωργικὰ προϊόντα.

Ἄρθρον 3. Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθορίζεται ἀφ' ἑνὸς ὁ ὑπόχρεως πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ ὑπόχρεως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου, ὡς τοιοῦτος δὲ καθίσταται ἡ Κοινότης ἢ κατὰ περίπτωσιν ὁ Δῆμος.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 ἐξετέθη, πρῶτον θὰ καθορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ καταβλητέου κατὰ Κοινότητα. Μετὰ ταῦτα ἡ Κοινότης ὑποχρεοῦται νὰ βεβαιώσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ φόρου κατανέμουσα αὐτὸ εἰς βάρος πάντων τῶν συγκομιζόντων γεωργικὰ προϊόντα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον καὶ ἐκ γαιῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας της, κατ' ἀναλογίαν δὲ τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῶν συγκομισθέντων ὑπὸ τῶν εἰς φόρον ὑποχρέων.

Κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου ἡ κατοικία ἢ ὁ τόπος διαμονῆς τοῦ εἰς φόρον ὑποχρέου οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν οὔτε λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν προσδιορισμὸν τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Κοινότητος τῆς δικαιουμένης νὰ καταλογίσῃ τὸν φόρον.

Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζουσι πῶς λαμβάνεται ἡ περιφέρεια τῆς Κοινότητος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἄρθρον 4. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τοῦ χρόνου καθορισμοῦ τοῦ κατὰ Κοινότητα καταβλητέου ποσοῦ φόρου, προσέτι δὲ τὰ τοῦ χρόνου κατανομῆς τοῦ φόρου τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολήν, ὁριζομένου ὅτι τόσον ὁ καθορισμὸς ὅσον καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ φόρου ἐνεργεῖται κατὰ τὸν μῆνα μὲν Μάϊον διὰ τὴν πρώϊμον παραγωγήν, κατὰ τὸν μῆνα δὲ Αὔγουστον διὰ τὴν ὄψιμον τοιαύτην.

Λαμβάνεται δὲ πρόνοια ἐν ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου τούτου ὅπως ἡ ἐργασία αὕτη ἐνεργῆται καὶ εἰς ἄλλας χρονολογίας προκειμένου περὶ περιφερειῶν ἢ προκειμένου περὶ προϊόντων, τῶν ὁποίων ἡ συγκομιδή, λόγῳ τῶν κρατουσῶν εἰδικῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, συντελεῖται ἐνωρίτερον ἢ βραδύτερον.

Ἄρθρον 5. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὅτι τὰς διὰ τοῦ νόμου ἀνατιθεμένας εἰς τὴν κοινότητα λειτουργίας καὶ ὑποχρεώσεις ἐκτελεῖ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ὅμως δύναται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων εἰς Εἰδικὴν Φορολογικὴν Ἐπιτροπήν, συγκροτουμένην ἐκ Κοινοτικῶν Συμβούλων ἢ ἄλλων προσώπων ἐγνωσμένης ἱκανότητος καὶ καταλληλότητος, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ὑπέχει ἀλληλέγγυον τὴν εὐθύνην μετὰ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται πρόνοια [illegible] εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ Κοινότης ἠμέλησε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατανομὴν τοῦ φόρου ἢ αὕτη καθίσταται ἀδύνατος, λόγῳ ἀνυπαρξίας Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μὴ νομίμου συγκροτήσεως αὐτοῦ, ἐνεργῇ τὴν κατανομὴν καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, μὴ περιοριζόμενος χρονικῶς εἰς τὴν ἐνέργειάν του ταύτην.

Ἄρθρον 7. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὅτι, ὁσάκις ὑφίσταται παρά τινι Κοινότητι νομίμως λειτουργῶν Γεωργικὸς Συνεταιρισμός, οὗτος δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ὑποκαταστάθῃ διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰς τὰ δικαιώματα, καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τὰς καθοριζομένας διὰ τὴν Κοινότητα.

Ἄρθρον 8. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ διὰ τῆς πρώτης κατανομῆς καταλογισθὲν εἰς τοὺς ὑποχρέους ποσὸν φόρου δὲν ἤθελεν ἐξαρκέσει πρὸς κάλυψιν τοῦ εἰς βάρος τῆς Κοινότητος καθορισθέντος

τοιούτου, ἡ Κοινότης ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος αὐξάνουσα τὰ εἰς τοὺς ὑποχρέους κατανεμηθέντα ὁριστικῶς ποσὰ φόρου κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν σχέσιν εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ὁλικὸν τούτου ποσὸν πρὸς τὸ ἔλλειμμα, χωρὶς νὰ προβῇ ἐξ ὑπαρχῆς εἰς νέαν κατανομὴν διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ ἐλλείμματος. Οὕτως, ἐὰν τὸ τελικῶς καθορισθὲν διὰ τὴν κοινότητα ποσὸν φόρου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 100.000, τὸ δὲ ὁριστικῶς κατανεμηθὲν εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων εἰς δραχ. 80.000, διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐκ δραχ. 20.000 ἐλλείμματος θὰ προσαυξηθῇ ὁ φόρος ἑκάστου τῶν ὑποχρέων κατὰ 25 ο)ο.

Ἄρθρον 9. Τὸ ἄρθρον τοῦτο προνοεῖ περὶ μειώσεως τοῦ κατὰ Κοινότητα καθορισθέντος φόρου εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας, ὡς ἐπὶ θεομηνίας κλπ., ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔλαβε χώραν ἡ ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος κατανομὴ τοῦ φόρου εἰς βάρος τῶν εἰς αὐτὸν ὑποχρέων.

Ἄρθρον 10. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζουσι τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου. Διὰ τούτου ὁρίζεται ὅτι κατὰ κανόνα ὁ φόρος βεβαιοῦται καὶ καταβάλλεται εἰς χρῆμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοπικῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως ἑκάστου προϊόντος. Κατ' ἐξαίρεσιν δύναται δι' ὡρισμένα προϊόντα νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ εἰς εἶδος καταβολὴ αὐτοῦ, καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὁρίσει Β. Διάταγμα, ἐκδιδομένον προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὡσαύτως διὰ τῶν διατάξεων ὁρίζεται ὅτι ὁ φόρος θὰ καταβάλληται εἰς δόσεις ὁριζομένας διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 11. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν μελῶν τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν κλπ.

Ἄρθρον 12. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ἀτέλεια τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ φόρου, προσέτι δὲ παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐξουσιοδότησις πρὸς ἔγκρισιν καὶ πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης.

Ἄρθρον 13. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διελήφθησαν κυρωτικαὶ διατάξεις καὶ καθωρίσθησαν εἰδικαὶ ποιναὶ εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκεινται τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελον ἀμελήσει τὸ καθῆκον αὐτῶν διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου.

Ὡσαύτως καθορίζονται εἰδικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς δημοτικούς, κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους κλπ. προσέτι δὲ καὶ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὅταν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς, ἐὰν ἤθελεν ἐπέλθῃ ζημία τοῦ Δημοσίου ἐκ παραβάσεως ἢ παραλείψεως τοῦ καθήκοντος αὐτῶν.

Ἄρθρον 14. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται ἡ τεκμαρτὴ πρόσοδος, ἥτις θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσόδημα αὐτῶν ἐκ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπαγομένων εἰς τὸν φόρον γεωργικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 15. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρέχεται ἐξουσιοδότησις ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων ρυθμισθῶσι τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ κατὰ κοινότητα καταβλητέου φόρου, τὰ τῆς κατανομῆς τούτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος εἰς τοὺς ὑποχρέους παραγωγούς, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος κατὰ τοῦ καθορισθέντος ποσοῦ φόρου, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἐνστάσεως ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν διὰ τὸν εἰς βάρος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατανεμηθέντα φόρον κλπ. κλπ. ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 16. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπετράπη ὅπως διὰ Β. Διατάγματος καταργῆται ὁ παρὼν νόμος ἢ καὶ ἀναστέλληται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 17. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται ὁ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1930 ὑπ' ἀναστολὴν τελῶν ὑπ' ἀριθ. 3408/1927 νόμος «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» ὡς καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 925/1937 ἀναγκαστικὸς νόμος ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ τούτου ἐπιβληθεῖσαν ἐν τοῖς σπορελαιουργείοις φορολογίαν ἐπὶ τῶν ἐλαιούχων σπόρων.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1940.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὑπήκοος
Ὁ Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2287. 1940

Περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τριετίαν προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δι' ὀχυρώσεις καὶ ἀεροπορικὴν ἄμυναν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἑξῆς γεωργικῶν προϊόντων, ἤτοι ἐπὶ τοῦ σίτου, σμιγοῦ, ἀραβασίτου, σικάλεως, πεπονοειδῶν προϊόντων καὶ συσπόρου βάμβακος προσωρινὸς ἐτήσιος φόρος, ὁριζόμενος ἐπὶ μὲν τοῦ σίτου καὶ τοῦ συσπόρου βάμβακος εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο)ο) ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν προϊόντων εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο).

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν, δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον καὶ ἕτερα γεωργικὰ προϊόντα, ἐξαιρέσει τῶν ὀσπρίων, ἐπὶ φορολογικῷ συντελεστῇ μέχρι δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2 ο)ο) ὡς καὶ νὰ ἐξαιρῶνται τοῦ φόρου γεωργικὰ προϊόντα ὑπαχθέντα εἰς αὐτόν.

3. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 2 φορολογικοὶ συντελεσταὶ δὲν προσαυξάνονται μὲ τὰ πρόσθετα ποσοστὰ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν ἐνεχείων καὶ τῆς κοινωνικῆς προνοίας, οὐδὲ μὲ οἱονδήποτε ἕτερον πρόσθετον φόρον ὑπὲρ οἱουδήποτε σκοποῦ.

4. Ὁ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 2 φόρος ἐπιβάλλεται, κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος παραγομένων καὶ συγκομιζομένων προϊόντων ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων, ὁριζόμενος κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου τίθενται διατάξεις ἀναφερόμεναι εἰς τὴν Κοινότητα ἢ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, αὗται ἰσχύουσιν ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ Δήμου ἢ, κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 2.

1. Τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐξαιρεῖται ὁ διὰ γραμμικῆς σκαλιστικῆς σπορᾶς παραγόμενος σῖτος.

2. Ὡσαύτως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἀπαλλάσσονται :

α) Τὸ Δημόσιον.

β) Αἱ δημόσιαι, δημοσυντήρητοι, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ ἄλλων Συνεταιρισμῶν καὶ Ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας συντηρούμεναι Γεωργικαὶ Σχολαί, διὰ τὰ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καλλιεργείας καὶ ἐξ ἰδιοκτήτων ἢ δημοσίων ἀγρῶν συγκομιζόμενα γεωργικὰ προϊόντα.

γ) Αἱ Ἀγροτικαὶ Φυλακαὶ διὰ τὰ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν καλλιεργείας καὶ ἐξ ἰδιοκτήτων ἢ δημοσίων ἀγρῶν συγκομιζόμενα γεωργικὰ προϊόντα καὶ

δ) Οἱ ὑπὸ τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐγκατασταθέντες ἢ ἐγκατασταθησόμενοι εἰς παραμεθορίους συνοικισμοὺς καλλιεργηταὶ διὰ τὰ ἐκ τῆς ἰδίας καλλιεργείας τῶν παραμεθορίων αὐτῶν γαιῶν συγκομιζόμενα γεωργικὰ προϊόντα.

3. Αἱ περὶ ἀπαλλαγῶν διατάξεις περὶ ὧν προβλέπουσι : α) τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ἐτησίας χορηγίας κλπ.» καὶ β) ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332)1936, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν προκειμένην φορολογίαν.

Ἄρθρον 3

1. Ὑπόχρεως εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον φόρου εἶναι πᾶς παράγων καὶ συγκομίζων γεωργικὰ προϊόντα ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων.

2. Ὑπόχρεως πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου καθίσταται ἡ Κοινότης, ἥτις ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ εἰς βάρος πάντων τῶν παραγόντων καὶ συγκομιζόντων γεωργικὰ προϊόντα ὑποκείμενα εἰς φορολογίαν ἐκ γαιῶν κειμένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας της, ἀνεξαρτήτως τῆς κατοικίας ἢ τόπου διαμονῆς τοῦ συγκομίζοντος, κατανέμουσα τὸν φόρον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν προϊόντων τῶν συγκομιζομένων ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὑφ' ἑκάστου τῶν παραγωγῶν.

3. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, ὡς περιφέρεια ἑκάστης Κοινότητος, θεωρεῖται ἡ κατὰ τοὺς κειμένους περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νόμους εἴτε τελεσιδίκως εἴτε διὰ πρωτοδίκου ἀποφάσεως καθορισθεῖσα τοιαύτη, ἄλλως ἡ κατὰ τὰ ἀνέκαθεν ἀναμφισβητήτως ἐγνωσμένα ὅρια.

4. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀμφισβητήσεως ἐκτάσεώς τινος μεταξὺ Κοινοτήτων, ἀποφαίνεται ὁ οἰκεῖος Νομάρχης, τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης ἰσχυούσης μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου φόρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ Κοινότητα καταβλητέου ποσοῦ φόρου καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Κοινότητος κατανομὴ τούτου εἰς τοὺς ὑποχρέους πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ παραγωγοὺς ἐνεργεῖται κατὰ τὸν μῆνα Μάϊον διὰ τὴν πρώϊμον παραγωγὴν καὶ κατὰ μῆνα Αὔγουστον διὰ τὴν ὄψιμον τοιαύτην.

2 Εἰς ἃς περιφερείας καὶ δι' ἃ προϊόντα ἡ συγκομιδή, λόγῳ τῶν κρατουσῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, συντελεῖται εἰς χρόνον προγενέστερον ἢ μεταγενέστερον τοῦ ἀνωτέρω καθοριζομένου τοιούτου, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ καθορισμὸς τοῦ φόρου τούτου κατὰ κοινότητα καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς κατανομὴ τούτου εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων παραγωγῶν, νὰ ἐνεργῆται καὶ εἰς προγενεστέραν ἢ μεταγενεστέραν χρονολογίαν.

3. Ὡσαύτως, εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ὁ καθορισμὸς καὶ ἡ κατανομὴ τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ εἰς ἄλλον χρόνον ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει, μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ φόρου καὶ πρὸ πάσης κατανομῆς τούτου εἰς τοὺς φορολογουμένους παραγωγούς, συνέστη νέα Κοινότης ἢ ἐπῆλθε κατάργησις ἢ συγχώνευσις Κοινότητος, ἐνεργεῖται νέος καθορισμὸς δι' ἐπιμερισμοῦ τοῦ φόρου μεταξὺ παλαιῶν καὶ νέων κοινοτήτων.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἀνατιθεμένας εἰς τὴν Κοινότητα λειτουργίας καὶ ὑποχρεώσεις ἐκτελεῖ τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον.

Δύναται ὅμως τοῦτο, διὰ πράξεώς του, ν' ἀναθέτῃ ταύτας εἰς Φορολογικὴν Ἐπιτροπήν, ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν κατὰ τὴν κρίσιν του καταλλήλων Κοινοτικῶν Συμβούλων ἢ ἄλλων προσώπων.

2. Τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ σύνεστώσης τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπέχουσιν ἀλληλέγγυον εὐθύνην μετὰ ταύτης, διὰ τὴν νόμιμον ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτοῖς καθηκόντων.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Κοινότης παρέλειψε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατανομὴν τοῦ καθορισθέντος δι' αὐτὴν φόρου εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν ἢ δὲν ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς κάλυψιν τοῦ συνόλου τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, λόγῳ ἐλλείψεως Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τυχὸν μὴ νομίμου συγκροτήσεως αὐτοῦ, καθίσταται ἀδύνατος ἡ κατανομὴ τοῦ φόρου, τὸ Δημόσιον δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀπ' εὐθείας, ἄνευ ἀναμίξεως τῆς Κοινότητος, τὴν κατανομὴν καὶ βεβαίωσιν τοῦ φόρου εἰς οἱονδήποτε χρόνον.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰς Κοινότητας εἰς ἃς ὑφίσταται νομίμως λειτουργῶν Γεωργικὸς Συνεταιρισμός, δύναται τῇ αἰτήσει του, μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ὑποκατασταθῇ οὗτος εἰς ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων ὁριζόμενα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῆς Κοινότητος, διὰ τὴν κατανομὴν καὶ βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου φόρου, δικαιούμενος ἅμα εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος ὁριζομένου ποσοστοῦ δι' ἔξοδα βεβαιώσεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, πάσας τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένας εὐθύνας τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὑπέχει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἀνωτέρω Συνεταιρισμοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει λειτουργίας ἐν τῇ αὐτῇ Κοινότητι πλειόνων τοῦ ἑνὸς Συνεταιρισμῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, δι' ἀποφάσεώς του, ὑποκαθιστᾷ εἰς τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του καταλληλότερον τοιοῦτον.

Ἄρθρον 8.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ εἰς τοὺς φορολογουμένους κατανεμηθὲν φορολογικὸν βάρος δὲν ἐξαρκέσῃ διὰ τὴν κάλυψιν ὁλοκλήρου τοῦ διὰ τὴν κοινότητα καθορισθέντος φόρου, αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς αὔξησιν τῶν ὁριστικῶς κατανεμηθέντων εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων ποσῶν φόρου κατὰ ποσοστὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν σχέσιν, εἰς ἣν τελοῦσι ταῦτα πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις τοῦ ὁριστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατὰ κοινότητα καθορισθέντος, πρὸ πάσης κατανομῆς, φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς, εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἴτε ἐκ θεομηνίας εἴτε ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ἤθελεν ἀποδεδειγμένως διαπιστωθῇ σημαντικὴ μείωσις τῆς παραγωγῆς τῆς εἰς φόρον ὑπαχθείσης περιφερείας.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου μείωσις τοῦ φόρου, ἐνεργεῖται βάσει ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν, συνιστωμένων κατὰ τὰ ἰδιὰ Β. Διατάγματος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ὡς ἄνω προσδιορισθεὶς φόρος βεβαιοῦται εἰς χρῆμα, βάσει τῆς τοπικῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως ἑκάστου προϊόντος καὶ καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς εἰς χρῆμα.

2. Δύναται ὅμως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπιτραπῇ δι' ὡρισμένα προϊόντα ἡ εἰς εἶδος καταβολὴ τούτου ὑπὸ τῶν φορολογουμένων παραγωγῶν. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ εἰς εἶδος φόρου.

3. Ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς δόσεις ἐντὸς τακτῶν προθεσμιῶν ὁριζομένων διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπου νομίμως συνέστη τοιαύτη, παρέχεται, δι' ἔξοδα βεβαιώσεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, ποσοστὸν τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4ο/ο), ἐν συνόλῳ, ἀποδιδόμενον κατὰ τὰς περὶ ἀποδόσεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ τὰ διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

2. Εἰς τὰ μέλη τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων ὁριζομένων Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν εἴκοσι (20) δι' ἑκάστην ἀπόφασιν προσδιορισμοῦ τοῦ φόρου κατὰ κοινότητα, δι' ἑκάστην δὲ ἀπόφασιν ἐκδιδομένην ἐπὶ ἐνστάσεως παραγωγοῦ κατὰ τοῦ πίνακος κατανομῆς τοῦ φόρου παρέχεται ἀποζημίωσις, ὁριζομένη εἰς δραχμὰς πέντε.

3. Εἰς τὰ μέλη τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν παρέχονται ὡσαύτως καὶ τὰ τυχὸν καταβληθέντα παρ' αὐτῶν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, κατὰ τὰς περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων.

4. Εἰς τοὺς Γραμματεῖς τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν ὁριζομένης τοιαύτης, ὡς καὶ τὰ τυχὸν καταβληθέντα ὑπ' αὐτῶν, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, ποσὰ ὁδοιπορικῶν των ἐξόδων.

Ἄρθρον 12.

1. Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιδιδόντων εἰδοποιήσεις, προσκλήσεις, ἀποσπάσματα κλπ. ὁρίζονται εἰς δραχ. ὀκτὼ (8) δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν.

2. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον κοινοποιήσεις προσκλήσεων, εἰδοποιήσεων, κλπ. ἐνεργοῦνται εἴτε διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἴτε διὰ δημοσίου ὀργάνου.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης ἀναγκαίας δαπάνης, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ Κοινότης δὲν ἐπελήφθη τῆς κατανομῆς τοῦ φόρου ἢ δὲν ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν κάλυψιν εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν τοῦ συνόλου τοῦ δι' αὐτὴν καθορισθέντος φόρου, ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπιβάλλει διὰ πράξεώς του εἰς βάρος τοῦ προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Φορολογικῆς Ἐπιτροπῆς, εὐθυνομένων ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον, πρόστιμον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕκτου μέχρι τοῦ συνόλου τοῦ καθορισθέντος διὰ τὴν Κοινότητα φόρου.

2. Κατὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεώς της ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθουμένην εἰς αὐτὴν διαδικασίαν.

3. Πρόεδροι καὶ μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν Φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν, δημόσιοι ὑπάλληλοι, κοινοτικοὶ καὶ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς, διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ παράλειψιν, τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐκδοθησομένων Β. Διαταγμάτων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, προκειμένου μὲν περὶ ὑπαλλήλων τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὑπαλλήλων ἑτέρας ἁρμοδιότητος, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν, μὲ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000), ὑπόκεινται δὲ καὶ εἰς ἀποζημίωσιν, ἐὰν ἐπῆλθε ζημία τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς παραβάσεως ἢ παραλείψεως αὐτῶν.

4. Αἱ Ἀστυνομικαί, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Δημοσία Ἀρχή, οἱ Διευθυνταὶ καὶ Προϊστάμενοι Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὀργανισμῶν, ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὑποχρεοῦνται καλούμενοι πρὸς τοῦτο, νὰ παρέχωσι πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς ἑκάστου παραγωγοῦ, ὑποκειμένου εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην, λαμβάνεται ὡς βάσις, ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἑβδομηκονταπλάσιον τοῦ βεβαιωθέντος ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου τούτων κυρίου δημοσίου φόρου, ἄνευ οὐδεμιᾶς προσαυξήσεως.

2. Εἰς τήν, κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον, περίπτωσιν τεκμαρτοῦ καθορισμοῦ τῆς συνολικῆς προσόδου δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος νὰ ἀποδείξῃ καὶ μείζονα συνολικὴν πρόσοδον, τοὐναντίον δὲ ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποδείξῃ ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίαν.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὁρισθήσονται τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ κατὰ κοινότητα καταβλητέου φόρου, ὡς καὶ τὰ τῆς κατανομῆς τούτου ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τοὺς ὑποχρέους παραγωγούς, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων διὰ τὸν καθορισθέντα φόρον ὡς καὶ τὰ τῆς ὑποβολῆς ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὸν κατὰ Κοινότητα ὁρισθέντα φόρον, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἐνστάσεων ἐκ μέρους τῶν παραγωγῶν διὰ τὸν εἰς βάρος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατανεμηθέντα φόρον, τὰ τῆς συνθέσεως ἐν γένει τῶν ἐκδικαστικῶν ἢ ἄλλων Ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἐνστάσεων ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, τὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν, τὰ τῆς διαδικασίας τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος δύναται νὰ καταργηθῇ διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένου, δύναται ν' ἀναστέλληται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1940—41 καταργεῖται ὁ ὑπὸ ἀναστολὴν ὑπ' ἀριθ. 3408)1927 Νόμος, περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ὡς οὗτος ἴσχυε μέχρι τῆς ἀναστολῆς του.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται ἡ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 925)1937 Ἀναγκ. Νόμου ἐπιβληθεῖσα ἐν τοῖς σπορελαιουργείοις ἐπὶ τῶν ἐλαιούχων σπόρων φορολογία.

3. Ὡσαύτως καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1940

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1939 ἐδημοσιεύθη ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος 2075, διὰ τοῦ ὁποίου ἀφ' ἑνὸς ἐπεβλήθη ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων, ὅστις ὡρίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπεβλήθη εἰς φόρον ἡ ὑπεραξία τῶν πάσης φύσεως πλοίων ἢ πραγματοποιουμένη εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβιβάσεως ἢ ἀπωλείας τοῦ πλοίου ἐκ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλης αἰτίας. Κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ὡς ὑπεραξία τοῦ πλοίου ὑπαγομένη εἰς τὸν φόρον ἐθεωρήθη ἡ διαφορὰ ἡ προκύπτουσα μεταξὺ τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1939 ἀξίας τοῦ πλοίου.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν ἔκτακτον προσωρινὸν φόρον τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁλικῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, τούτου ἡ ἐφαρμογὴ ἤρχισεν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 μὲ λίαν ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὸν ἐπιβληθέντα φόρον ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων, ἐπὶ τούτου ἠγέρθησαν ἔντονα παράπονα ἐκ μέρους τοῦ ἐφοπλιστικοῦ κόσμου, διατυπωθέντα εἰς ἐπανειλημμένα ὑπομνήματα αὐτοῦ. Τὸ οὐσιωδέστερον παράπονον κατὰ τοῦ φόρου τούτου εἶναι ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσα ἐπιβάρυνσις εἶναι τόσον ἐπαχθὴς ὥστε νὰ δυσχεραίνῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν μεταβιβαζομένων ἢ τορπιλλιζομένων κλπ. πλοίων, διότι τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ, εἶναι βαρύτατον, μετὰ δὲ τὴν τυχὸν καταβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Δημόσιον δὲν ἀπομένουσιν εἰς τοὺς ἐφοπλιστὰς παρὰ τὰ 60 ο/ο περίπου τῆς ὑπεραξίας. Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐφοπλιστῶν ἐμελετήθησαν μετὰ μεγάλης προσοχῆς ὑφ' ἡμῶν, εὑρέθησαν δὲ βάσιμοι καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐθεωρήθη δίκαιον νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸν τὸ αἴτημα αὐτῶν περὶ ἀπαλλαγῆς των ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τοῦ πλοίου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, ἤθελον προβῆ εἴτε εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ πλοίου δι' ἑτέρου πλοίου ἴσης χωρητικότητος, ἀλλὰ νεαρᾶς ἡλικίας εἴτε ἤθελον διαθέσει ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ὑπεραξίας διὰ τὴν ἵδρυσιν ναυπηγείων ἢ δεξαμενῶν πλοίων ἢ ἄλλων ναυτικῶν ἔργων, περὶ τῶν ὁποίων ἤθελεν παρασχεθῇ προηγουμένως ἡ ἔγκρισις τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Οὕτω, διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἀναγκαστικοῦ νόμου χαράσσεται ἐφεξῆς ἡ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυομένη ναυτιλιακὴ πολιτική, διότι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς οὐδεὶς φραγμὸς παρεμβάλλεται διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἐμπορικοῦ μας στόλου, ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐφοπλιστὴς δὲν ἀναγκάζεται νὰ προβῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἀνανέωσιν, καθ' ὃ διάστημα αἱ τιμαὶ τῶν πλοίων εὑρίσκονται εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, ἀλλὰ ἔχει πλήρη ἐκ τοῦ νόμου ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὴν κρίσιν του καταλλήλου, ἀπὸ ἀπόψεως τιμῶν πλοίων ἢ ἄλλων συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως, στιγμῆς διὰ τὴν ἀγορὰν ἑτέρου πλοίου. Ἵνα δὲ ἐνθαρρυνθῇ ἡ ἀγορὰ νέων τὴν ἡλικίαν πλοίων, ἐντεῦθεν δὲ ἐπιτευχθῇ μείωσις τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἡλικίας τοῦ φορτηγοῦ μας στόλου, (ὅστις φθάνει σήμερον τὰ 28 ἔτη), θεσπίζεται διὰ τοῦ νόμου διάταξις, καθ' ἣν ὁ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας φόρος θὰ ἐπιστρέφηται μόνον ἐφ' ὅσον τὸ νεοαγοραζόμενον πλοῖον εἶναι μικρᾶς σχετικῶς ἡλικίας.

Ἐπίσης ἐθεωρήθη ὡς ἔργον στοιχειώδους προνοίας καὶ φρονήσεως ἡ χάραξις πολιτικῆς διὰ τὴν ἵδρυσιν ναυπηγείων καὶ ἄλλων ναυτικῶν ἔργων ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ καὶ ἡ ἐν τῇ Χώρᾳ ἡμῶν ναυπήγησις νέων πλοίων ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν παλαιῶν τοιούτων. Ἡ ἔλλειψις ναυπηγείων παρ' ἡμῖν κατέστη πλέον αἰσθητὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου. Ἐὰν εἴχομεν ἐγκαταστάσεις ναυπηγείων, πλὴν τοῦ ὅτι θὰ εὕρισκον ἐργασίαν χιλιάδες ἐργατικῶν χειρῶν, δὲν θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλωμεν εἰς τοὺς ξένους μεγάλα ποσὰ συναλλάγματος διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ ναυπήγησιν πλοίων τόσον τοῦ ἐμπορικοῦ ὅσον καὶ τοῦ πολεμικοῦ στόλου.

Συνεπῶς ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας θὰ καταβάλληται, ὡς εἶναι δίκαιον καὶ ὀρθόν, μόνον παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ διαθέσῃ τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως τοῦ πλοίου του δι' ἄλλους σκοπούς.

Ἐκ παραλλήλου καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῆς τάσεως πρὸς ἀγορὰν νέων τὴν ἡλικίαν πλοίων, μειοῦται, δι' ἄλλης διατάξεως τοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῆς ναυτιλίας φόρος διὰ τὰ κτώμενα διὰ πρώτην φορὰν τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν νεαρὰ τὴν ἡλικίαν πλοῖα κατὰ κλίμακα ἀνάλογον πρὸς ταύτην.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ νόμου ἐλπίζεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιδιωκομένη βαθμιαία μείωσις τῆς μέσης ἡλικίας τοῦ φορτηγοῦ μας στόλου, ὅστις, ἐὰν εἰς τὸ παρελθὸν ἠδυνήθη, παρὰ τὸ ἀνέκαθεν σοβαρώτατον μειονέκτημα τῆς μεγάλης του ἡλικίας, νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰς διεθνεῖς μεταφοράς, μεταπολεμικῶς ὅμως συγχάνει ἀναμφισβήτητον ὅτι, ἐὰν δὲν ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰ παλαιά, ἀντιοικονομικά, ἀσυγχρόνιστα καὶ μὴ ἐκμεταλλεύσιμα πλοῖα, δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὸν σκληρὸν εἰς τὸν διεθνῆ στίβον ἀνταγωνισμὸν τῶν ξένων σημαιῶν, ἀδρῶς ἐπιχορηγουμένων καὶ παντοιοτρόπως οἰκονομικῶς ἐνισχυομένων.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο αἱ διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075, ὡσαύτως δὲ ἐπέρχονται καί τινες ἄλλαι τροποποιήσεις καὶ διαρρυθμίσεις, αἵτινες ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖαι. Ἐκ τῶν διαρρυθμίσεων τούτων ἡ οὐσιωδεστέρα εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὴν προσπάθειαν περὶ ἐπαναφορᾶς ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν πλοίων τὰ ὁποῖα ἔφερον ταύτην, ἀλλὰ ἀτυχῶς τὴν ὑπέστειλαν διὰ νὰ ἀποκτήσωσι ξένην ἰθαγένειαν, προσέτι δὲ

πλοίων τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν κατ' εὐθείαν ὑπὸ ξένην σημαίαν ἀπὸ ἕλληνας πλοιοκτήτας, οἵτινες ἀτυχῶς ἐξακολουθοῦσι νὰ διατηρῶσιν αὐτὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν ταύτην.

Ἐάν, εἰς τὸ παρελθόν, διὰ τὴν ὑπαγωγὴν ὑπὸ ξένην σημαίαν τῶν πλοίων τούτων, ἠδύνατο νὰ προβληθῇ παρὰ τῶν ἐφοπλιστῶν ὡς δικαιολογία ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων νόμου, σήμερον, μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου τούτου, τὴν γενομένην, συμφώνως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις αὐτῶν τούτων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐφοπλιστῶν, διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1637/1939, καταπίπτει καὶ ἡ δικαιολογία των αὕτη, ἡ δὲ διατήρησις τῶν πλοίων τούτων ὑπὸ ξένην σημαίαν οὐδὲν ἄλλο οὐσιαστικὸν ἔρεισμα ἔχει εἰμὴ τὸ ὑλικὸν συμφέρον, διὰ τῆς ἀποφυγῆς ἀφ' ἑνὸς τῆς φορολογίας τῶν πολεμικῶν κερδῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀπαραιτήτους ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δεδομένου ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ὡς ἀρχὴν ἔχει τάξει ὅτι ὁ πόλεμος δι' οὐδένα ἀποτελεῖ κατάστασιν ἐπωφελῆ ἢ πηγὴν κερδῶν καὶ ὅτι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἱερὰν ὑποχρέωσιν ὅπως συνεισφέρωσιν ἐξ ἴσου εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ὑπομιμνήσκεται διὰ τοῦ νόμου εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἐφοπλιστὰς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον των καὶ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ ὑποχρέωσις ὅπως, ἐντὸς τῆς ὁριζομένης τετραμήνου προθεσμίας, ἐπαναφέρωσι τὰ πλοῖα των ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τὰς προβλεπομένας, ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως, κυρώσεις.

Περὶ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου γίνεται λόγος ἐν τοῖς ἑπομένοις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 1. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου συμπληροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075, προστιθεμένης νέας διατάξεως, διὰ τῆς ὁποίας μειοῦται ὁ ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων, προκειμένου περὶ πλοίων τὰ ὁποῖα διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς καθελκύσεώς των ἀποκτῶσι τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἡ μείωσις δὲ παρέχεται κατὰ ποσοστὸν κλιμακωτόν, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τῶν πλοίων τούτων. Ἡ παροχὴ τῆς τοιαύτης μειώσεως του ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐκρίθη σκόπιμος ἵνα προκληθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ διευκολυνθῇ ἡ ἀπόκτησις τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ὑπὸ νέων πλοίων. Ἐθεωρήθη ὅμως δίκαιον νὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς μειώσεως τὰ πλοῖα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶχον πρότερον τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ τὴν ἀπέβαλον, προσέτι δὲ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν κλπ. ὑπὸ ἑλλήνων πλοιοκτητῶν ὑπὸ ξένην σημαίαν, τὴν ὁποίαν ἐξακολουθοῦσι ταῦτα νὰ φέρωσιν ἀκόμη μέχρι σήμερον. Περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου γίνεται ρητὴ διάκρισις ἐν τῷ νόμῳ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2. Διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075 ὁ ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ἐπεβλήθη μόνον ἐπὶ τῶν φορτηγῶν πλοίων, διότι, κατὰ τὸν χρόνον τῆς θεσπίσεως τοῦ νόμου, μόνον ταῦτα ἐπραγματοποίουν, λόγῳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἔκτακτα κέρδη. Ἐκ τῆς παρόδου ὅμως τοῦ χρόνου κατεδείχθη ὅτι οὐ μόνον τὰ φορτηγά, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιβατηγά, τὰ ἐκτελοῦντα ὡρισμένους πλόας, ἠνοήθησαν ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως καὶ πραγματοποιοῦσι σημαντικώτατα κέρδη. Κατόπιν τούτου, δίκαιον εἶνε ὅπως ὁ ἔκτακτος φόρος ἐπιβληθῇ καὶ ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 παρέχεται ἐξουσιοδότησις, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐν λόγῳ φόρου καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων τῶν ἐνεργούντων ὑπερωκεανείους πλόας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίσταται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075 διὰ τεσσάρων νέων ἄρθρων, ὑπ' ἀριθ. 11, 12, 13 καὶ 14, τὸ δὲ ἄχρι τοῦδε ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀριθμεῖται εἰς 15.

Διὰ τοῦ νέου ἄρθρου 11 ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ἢ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ πλοίου λόγῳ τορπιλλισμοῦ κλπ. τροποποιηθεισῶν καὶ συμπληρωθεισῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παλαιοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075.

Εἰδικώτερον, διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, κατὰ συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ παλαιοῦ ἄρθρου 11, ὁρίζεται ὅτι, ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας προσαυξάνεται κατὰ τὰ 4)5 αὐτοῦ, τὸ δὲ κέρδος ἐκ τῆς ὑπεραξίας, ὁπωσδήποτε καὶ ὁποτεδήποτε διανεμόμενον, ἀπαλλάσσεται τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου. Τοῦτο ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξομοιωθῶσι καὶ τύχωσι τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως πάντες οἱ πλοιοκτῆται εἴτε τυγχάνουσι φυσικὰ εἴτε νομικὰ πρόσωπα. Διότι, ὡς γνωστόν, τὸ φυσικὸν πρόσωπον ὑπέχει ὑποχρέωσιν καταβολῆς καὶ συνθετικοῦ φόρου, ἐνῷ ἐπὶ ἀνωνύμου ἑταιρίας, εἰς συνθετικὸν φόρον ὑπόκειται ὁ μέτοχος, τὸ δὲ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑταιρίας ἀπαλλάσσεται.

Διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου, ἥτις λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ὑπεραξίας ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπολογίζεται ὁ φόρος.

Διὰ τῶν παραγράφων 3 ἕως καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 11 καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας, διὰ τὸν ὁποῖον λαμβάνεται εἰδικὸν μέτρον ὅπως μὴ εἰσάγηται, ὡς οἱ λοιποὶ φόροι, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ νὰ κατατίθηται εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐθεωρήθη σκόπιμον, ἐφ' ὅσον, δι' εἰδικῶν διατάξεων τοῦ νόμου, προεβλέφθη ἡ ἀπόδοσις τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ πλοιοκτήτης ἤθελεν ἀντικαταστήσει τὸ πλοῖον δι' ἑτέρου, ἴσης τουλάχιστον χωρητικότητος, ἢ ἤθελεν ἐκτελέσει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα ναυτικὰ ἔργα.

Ἡ εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν εἰσαγωγὴ τοῦ φόρου θὰ ἐνεργῆται μόνον μετὰ τὴν πάροδον ἀπράκτων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τασσομένων προθεσμιῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πλοίου ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ναυτικῶν ἔργων.

Τέλος, ὡς πρὸς τὴν ὑπεραξίαν τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Κοινὴν Διεύθυνσιν Ἀτμοπλοϊκῶν Συγκοινωνιῶν, ὁρίζεται ὅτι ὁ ἐπ' αὐτῆς φόρος θὰ διατίθηται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1652, πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἐπιβατηγοῦ στόλου.

Τὸ νέον ἄρθρον 12 τοῦ νόμου ὁρίζει τὰ τῆς διαδικασίας προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἔχουσι λεπτομερῶς διατυπωθῇ, συμπίπτουσι δὲ περίπου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, τῆς ἐκδοθείσης πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παλαιοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου καὶ ἰσχυούσης ἄχρι τοῦδε.

Διὰ τοῦ νέου ἄρθρου 13 τοῦ νόμου καθορίζονται τὰ τοῦ τρόπου ἀποδόσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τοῦ πλοίου ἐπιβαλλομένου ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ φόρου εἰς τοὺς καταβαλόντας αὐτὸν πλοιοκτήτας, ἐὰν οὗτοι ἤθελον προβῇ εἰς τὴν ναυπήγησιν ἢ ἀγορὰν πλοίου, χωρητικότητος τοὐλάχιστον ἴσης πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ὁ φόρος, ἢ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων ναυτικῶν ἔργων, δι' ἣν τάσσεται προθεσμία τριετής, δυναμένη νὰ παραταθῇ ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ὡσαύτως ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ προβλέπεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου καὶ πρὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ πλοίου ἢ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐπὶ τῇ παροχῇ ἐκ μέρους τοῦ πλοιοκτήτου ἰσοπόσου ἀξιοχρέου τραπεζικῆς ἐγγυήσεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ τῆς Χώρας, εἰς τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας κατεβλήθη τὸ τίμημα τοῦ πλοίου ἢ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις ἢ ἐπὶ τῇ παροχῇ ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας, ἀλλὰ διὰ ποσὸν τοὐλάχιστον διπλάσιον τοῦ ἐπιστρεφομένου φόρου.

Εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 προβλέπουσι τὴν ἀνάκλησιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀποδόσεως τοῦ φόρου καὶ

ἀναζητήσεώς του ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀποκτώμενον νέον πλοῖον ἤθελεν ἀποβάλει τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς νηολογήσεώς του.

Τὸ νέον ἄρθρον 14 τοῦ νόμου προβλέπει τὴν περίπτωσιν μειώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβιβάσεως αὐτῶν, συναπτομένης μεταξὺ ἡμεδαπῶν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι διὰ τὴν μεταβίβασιν ἤθελε χορηγηθῇ ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν. Ἡ μείωσις αὕτη ἐθεωρήθη δικαία ἀλλὰ καὶ σκόπιμος διὰ νὰ διευκολυνθῶσιν αἱ ἐπὶ πλοίων συναλλαγαὶ μεταξὺ ἡμεδαπῶν, ἰδίᾳ δὲ αἱ μεταβιβάσεις τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ποσοστῶν μικρῶν συμπλοιοκτητῶν, δεδομένου ὄντος ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς συμπλοιοκτησίας εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένος ἐν Ἑλλάδι.

Τῆς τοιαύτης μειώσεως ἐξηρέθησαν αἱ μεταβιβάσεις αἱ γιγνόμεναι λόγῳ εἰσφορᾶς εἰς ὑπάρχουσαν ἢ συνιστωμένην ἀνώνυμον ἑταιρίαν, διότι, διὰ ταύτας, δὲν ἐπικουρεῖ ὁ λόγος, δι' ὃν θεσπίζεται ἡ μείωσις.

Ἄρθρον 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι μεταβατικαί, ἀφορῶσι δὲ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκπροθέσμως δηλωσάντων τὸν ἔκτακτον προσωρινὸν φόρον τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940, ἐφ' ὅσον τὴν ἀπαλλαγὴν ἤθελεν ἐγκρίνει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν νέας προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων, κατόπιν τῶν διὰ τοῦ προκειμένου νόμου ἐπιφερομένων τροποποιήσεων εἰς τὰς περὶ τοῦ φόρου τούτου σχετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑποβαλλομένου νόμου ἀποσκοποῦσιν εἰς τὸ νὰ κάμωσιν ὡρισμένα πλοῖα τὰ ὁποῖα πρότερον ἦσαν ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ τὴν ἀπέβαλον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου καθὼς καὶ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν ἀπὸ ἕλληνας πλοιοκτήτας ὑπὸ ξένην σημαίαν καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ φέρωσι τὴν ξένην ταύτην σημαίαν, νὰ ἐπανακτήσωσιν ἢ ἀποκτήσωσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ νόμου παρέχει εἰς τοὺς εὐαρίθμους εὐτυχῶς ἕλληνας πλοιοκτήτας, οἱ ὁποῖοι κέκτηνται ἀκόμη πλοῖα ὑπὸ ξένην σημαίαν, τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῶσιν, ἔστω καὶ ἀργά, τὰς πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις των.

Ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι, τὸ ἀληθῶς λυπηρὸν φαινόμενον ἑλλήνων ἀποφευγόντων, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκτίθεται, διὰ λόγους μόνον ὑλικοῦ συμφέροντος καὶ ἐξ ἀπάτριδος ἀντιλήψεως, τὴν σκέπην τῆς ἐθνικῆς σημαίας, θὰ παύσῃ ἐφεξῆς παρατηρούμενον καὶ ὅτι δὲν θὰ προκύψῃ οὔτε μία περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν κυρωτικῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

Διὰ τὴν ἐπανάκτησιν ἢ ἀπόκτησιν ἑλληνικῆς σημαίας ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ πλοίων παρέχεται τετράμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, ἵνα δὲ μὴ ἐπιβαρυνθῶσιν οἱ πλοιοκτῆται παρέχεται καὶ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου φόρου μεταβιβάσεως.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου ἀναγκαστικοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1940.

Εὐλαβεῖς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὑπήκοοι

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπὶ τῆς Ἐμπορ. Ναυτιλ. Ὑφ)γὸς
Λ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Α. ΤΖΙΦΟΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2288. 1940

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 2075 τοῦ 1939 «περὶ ἐπιβολῆς ἐκτάκτου προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Προκειμένου περὶ πλοίων, τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου κτῶνται διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς καθελκύσεώς των τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φόρος μειοῦται ὡς ἀκολούθως :

α) κατὰ 75 ο/ο ἐπὶ πλοίων ἡλικίας μέχρι πέντε ἐτῶν,
β) » 50 ο/ο ἐπὶ πλοίων ἡλικίας μέχρι δέκα ἐτῶν,
γ) » 25 ο/ο ἐπὶ πλοίων ἡλικίας μέχρι εἴκοσι ἐτῶν. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον μείωσις τοῦ φόρου δὲν παρέχεται ἐπὶ πλοίων, τὰ ὁποῖα κτῶνται μὲν διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς καθελκύσεώς των τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, πρὸ τῆς ἀποκτήσεως ὅμως αὐτῆς ἀνῆκον εἰς ἕλληνας πλοιοκτήτας κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἡλικία μετρεῖται ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς καθελκύσεως τοῦ πλοίου.»

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 προστίθεται 2 παράγραφος, τῆς ἄχρι τοῦδε μόνης διατάξεως αὐτοῦ ἀριθμουμένης ὡς παραγράφου 1.

«2. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, δύναται ὅπως ἐπεκτείνηται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων ἐνεργούντων ὑπερωκεανείους πλόας.»

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς 11, 12, 13 καὶ 14 ἄρθρων, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀφ' ἧς καὶ τῶν ἀντικαθισταμένων διατάξεων. Τὸ ἄχρι τοῦδε ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀριθμεῖται ἐφεξῆς εἰς 15.

«Ἄρθρον 11.

1. Ἐπὶ πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαγθοῦς αἰτίας ὡς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πλοίου, ἡ διαφορὰ ἡ προκύπτουσα μεταξὺ τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῆς μεταβιβάσεως ἢ τῆς ἀποζημιώσεως, τῆς εἰσπραχθείσης ἢ ὁριστικῶς ἀναγνωρισθείσης παρὰ τῶν ἀσφαλιστῶν κλπ., καὶ τῆς ἀξίας κτήσεως αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς κέρδος ὑποκείμενον ὁλόκληρον εἰς φόρον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν κτωμένων κέρδος ἐκ τοιαύτης ὑπεραξίας πλοίου, ὁ ὀφειλόμενος ὑπ' αὐτῶν ἀναλυτικὸς φόρος προσαυξάνεται κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα αὐτοῦ, τὸ τοιοῦτον ὅμως κέρδος ὁπωσδήποτε καὶ ὁποτεδήποτε διανεμόμενον ἀπαλλάσσεται τοῦ συνθετικοῦ συμπληρωματικοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων.

2. Ὡς ἀξία κτήσεως τοῦ πλοίου, προκειμένου περὶ πλοίου τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰ νηολόγια τοῦ Κράτους κατὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1939 λαμβάνεται ἡ κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀξία αὐτοῦ. Ὡσαύτως ὡς ἀξία κτήσεως λαμβάνεται ἡ κατὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1939 ἀξία αὐτοῦ, προκειμένου περὶ πλοίου τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου

είχεν άποβάλει τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐπαναπτᾶται δὲ ταύτην μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ προκειμένου περὶ πλοίου τὸ ὁποῖον κτᾶται διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς καθελκύσεώς του τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, πρὸ τῆς ἀποκτήσεως ὅμως αὐτῆς ἀνῆκεν εἰς ἕλληνας πλοιοκτήτας κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν.

Προκειμένου περὶ πλοίου μὴ ἀνήκοντος κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν εἰς ἕλληνας πλοιοκτήτας, τὸ ὁποῖον κτᾶται διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1939 τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὡς ἀξία κτήσεως λαμβάνεται ἡ ἀξία τοῦ πλοίου κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποκτήσεώς του.

3. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φόρος δηλοῦται καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας τοῦ πλοίου ἢ τῆς ὁριστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως, δι' ἐπιταγῆς ἐκδιδομένης διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς διαταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ τῆς Χώρας εἰς τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας κατεβλήθη τὸ τίμημα τοῦ πλοίου ἢ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις ἢ καὶ ἐπὶ ἑτέρας Χώρας, καθοριζομένης ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεως ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας πλοίων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς δραχμάς.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸν συνθετικὸν φόρον, πρὸς προσδιορισμὸν δὲ τούτου ἡ ἐκ τῆς ὑπεραξίας πρόσοδος λογίζεται ὡς ἀνήκουσα εἰς τὰ ἀνώτερα κλιμάκια τῆς προσόδου τῆς φορολογουμένης εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐμπίπτει ἡ λῆξις τῆς πρὸς δήλωσιν διμήνου προθεσμίας.

5. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλόμενος ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων δὲν εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀλλὰ κατατίθεται παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὃ νόμισμα κατεβλήθη.

Μετ' αἴτησιν τοῦ καταβαλόντος τὸν φόρον ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας πλοιοκτήτου ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης αἰτήσεως, οἱκοθεν οἱ Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας δύνανται νὰ ἐγκρίνωσι, μετὰ προηγουμένην γνώμην τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, τὴν μεταστοπὴν τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένου φόρου εἰς νόμισμα ἕτερον ἐκείνου, εἰς ὃ οὗτος κατεβλήθη, ἄνευ οἱασδήποτε εὐθύνης τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς τοιαύτης μεταστροπῆς.

Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν καθορισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

6. Ἡ ἐκ τῆς Τραπέζης ἀνάληψις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ φόρου τούτου καὶ ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ ὡς δημοσίου ἐσόδου ἐνεργεῖται μόνον μετὰ τὴν πάροδον ἀπράκτων τῶν προθεσμιῶν τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου.

7. Ποσκειμένου περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων, ὑπαγομένων εἰς τὴν κατὰ τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον 1652/1939 Κοινὴν Διεύθυνσιν Ἀτμοπλοϊκῶν Συγκοινωνιῶν, ὡς ἀξία κτήσεως τοῦ πλοίου λαμβάνεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκτιμηθεῖσα τοιαύτη, ὁ δὲ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας φόρος καταβάλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀνανέωσις ἐπιβατηγοῦ στόλου» καὶ διατίθεται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμποικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1652/1939 πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ ἐπιβατηγοῦ στόλου.

8. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀναλυτικὸν καὶ συνθετικὸν φόρον ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων ἐν περιπτώσει πωλήσεως καὶ ἐν γένει μεταβιβάσεώς των ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ καθορισμὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ φόρου ἐνεργεῖται παρ' εἰδικῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς συνιστωμένης ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁριζόμενα.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται : α) ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως,

β) ἐκ τοῦ Δ' Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Πειραιῶς,

γ) ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ Ἀξιωματικοῦ, ὁριζομένου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ

δ) ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἢ ἑνὸς μέλους αὐτοῦ ἐφοπλιστοῦ, ὁριζομένου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ λαϊκὸν μέλος προσκαλούμενον καὶ μὴ προσερχόμενον κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν συνεδρίασιν ἀναπληροῦται ὑπὸ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἢ λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητής. χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Προκειμένης περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τοῦ πλοίου, ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὀφείλει νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου παρὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἡ Συμβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δ' Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Πειραιῶς ἢ ἐν ἑτέρῳ δημοσίῳ καταστήματι, προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτῆς, προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου. Πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης της ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψει :

α) Τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου, β) τὸν τύπον τοῦ σκάφους, γ) τὴν κατάστασιν τῶν μηχανῶν καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ σκάφους, δ) τὴν κλάσιν τοῦ νηογνώμονος, ε) τὰς περιοδικὰς ἐπιθεωρήσεις τοῦ πλοίου, στ) τὴν ἀξίαν τοῦ σιδήρου, ζ) τὰς εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν κρατούσας τιμὰς τῶν πλοίων τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ η) πᾶν ἕτερον συναφὲς στοιχεῖον, προκῦπτον ἐκ τῶν στατιστικῶν δεδομένων τῶν ὑπαρχόντων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ τῆς Ἐμποικῆς Ναυτιλίας καὶ τῷ Ναυτικῷ Ἐπιμελητηρίῳ τῆς Ἑλλάδος. Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ αἰτῆται τὴν παροχὴν οἱασδήποτε πληροφορίας παρὰ τοῦ πλοιοκτήτου καὶ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καὶ ἐν γένει νὰ προέρχηται εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν τείνουσαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρ' οἱασδήποτε δημοσίας ἢ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ ἐν γένει οἱασδήποτε ὀργανώσεως, ἐπιχειρήσεως ἢ ὀργανισμοῦ τῶν ἀναγκαίων πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως στοιχείων.

Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐξετάζῃ μάρτυρας καὶ νὰ διατάσσῃ ἢ νὰ ἐνεργῇ ποαγματογνωμοσύνην ἢ αὐτοψίαν. κρίνει δὲ καὶ ἀποφασίζει κατ' ἀπόλυτον καὶ ἐλευθέραν κρίσιν ἠτιολογημένως.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, εἰς περιπτώσεις δέ, καθ' ἃς δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ τοιαύτη, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ μέσος ὅρος τῆς ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς καθοριζομένης ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου.

Περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ γραμματεὺς τηρεῖ λεπτομερῆ πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτῆς, κοινοποιοῦνται ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

5. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος προβαίνει εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς πραγματοποιηθείσης ὑπερτιμήσεως ἐκ τῆς μεταβιβάσεως ἢ ἀπωλείας τοῦ πλοίου καὶ ἐνεργεῖ τὴν δέουσαν ἐγγραφὴν εἰς τὸν οἰκεῖον φορολογικὸν κατάλογον κοινοποιῶν ταύτην πρὸς τὸν ὑπόχρεων πλοιοκτήτην, ἀκολουθουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διαδικασίας τῆς ἐφαρμοζομένης ἐν τῇ Δ' Κατηγορίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται νὰ προσδιορίσῃ ἀξίαν κτήσεως τοῦ πλοίου μικροτέραν τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὑπέχει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως τῆς ἀξίας κτήσεως τοῦ πλοίου τῆς καθορισθείσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ προσφεύγων φέρει τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως.

6. Εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δι' ἕκαστον καὶ κατὰ συνεδρίασιν.

7. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, δύναται νὰ τροποποιῶνται, συμπληρῶνται καὶ ἀντικαθίστανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενος φόρος, ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικός, ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τοῦ πλοίου ἀποδίδεται εἰς ὃ νόμισμα εὑρίσκεται οὗτος κατατεθειμένος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν εἰς τοὺς καταβάλλοντας αὐτὸν πλοιοκτήτας, ἐὰν οὗτοι ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως τοῦ φόρου ἤθελον προβῇ εἰς ναυπήγησιν ἢ ἀγορὰν πλοίου ἡλικίας, διαρκοῦντος μὲν τοῦ πολέμου μέχρις εἴκοσι ἐτῶν, μετὰ τὴν λῆξιν δ' αὐτοῦ μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν, μετρουμένης ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς καθελκύσεώς του, χωρητικότητος δὲ οὐχὶ κατωτέρας τῆς χωρητικότητος τοῦ πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ὁ φόρος.

Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται μετὰ τὴν νηολόγησιν τοῦ πλοίου.

Ἐπὶ συμπλοιοκτησίας ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀγοραζόμενα πλοῖα δὲν περιλαμβάνονται τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα κτῶνται μὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς καθελκύσεώς των τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἀνῆκον ὅμως πρὸ αὐτῆς εἰς ἕλληνας πλοιοκτήτας κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν. Ὡσαύτως δὲν περιλαμβάνονται καὶ τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποβάλει πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων πλοιοκτητῶν ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ παρατείνηται ἐφ' ἅπαξ ἢ καὶ τμηματικῶς ἐπὶ μίαν τὸ πολὺ εἰσέτι τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμία πρὸς ἀπόκτησιν τῶν πλοίων, ἐάν, λόγῳ τῶν ἐκ τῶν πολεμικῶν συνθηκῶν ὑψηλῶν τιμῶν τῶν πλοίων, δὲν τυγχάνῃ συμφέρουσα ἡ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἀπόκτησις αὐτῶν.

4. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενος ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς πλοιοκτήτας πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῶν νέων πλοίων, ἐπὶ τῇ ἐκ μέρους τούτων παροχῇ ἰσοπόσου ἀξιογρέου τραπεζικῆς ἐγγυήσεως εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπὶ τῆς Χώρας, εἰς τὸ νόμισμα τῆς ὁποίας κατεβλήθη τὸ τίμημα τοῦ πλοίου ἢ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀσφαλιστικὴ ἀποζημίωσις ἢ ἐπὶ τῇ παροχῇ ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ποσοῦ τοὐλάχιστον διπλασίου τοῦ ἐπιστρεφομένου φόρου, καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελεν ἀποδοθῇ ἐπὶ ἐγγυήσει ὁ φόρος, ἀλλὰ ὁ ἀναλαβὼν αὐτὸν πλοιοκτήτης δὲν ἤθελεν πραγματοποιήσει τὸν ὅρον, δι' ὃν ἐγένετο ἡ ἀπόδοσις, ὁ ὑπόχρεως πλοιοκτήτης σὺν τῇ καταβολῇ τοῦ φόρου καταλογίζεται μὲ τόκον ὑπερημερίας πρὸς 5 ο/ο ἐτησίως, ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀποδόσεως εἰς αὐτὸν τοῦ φόρου.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν οἱ πλοιοκτῆται ἀντὶ τῆς ἀποκτήσεως νέων πλοίων ἤθελον διαθέσει ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ὑπεραξίας ἐκ τοῦ πλοίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ὁ φόρος, διὰ τὴν ἴδρυσιν ναυπηγείων ἢ δεξαμενῶν πλοίων ἢ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ναυτικῶν ἔργων, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν πάντων τούτων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν.

6. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποκτώμενα νέα πλοῖα ἤθελον ἀποβάλει τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς νηολογήσεώς των, τὸ παρασχόμενον εὐεργέτημα ἀποδόσεως τοῦ φόρου ἀνακαλεῖται, ὁ δὲ ἀποδοθεὶς φόρος ἀναζητεῖται παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἐνέμετο ἡ ἀπόδοσις πλοιοκτήτου, τοῦ τελευταίου πλοιοκτήτου ὄντος ἀλληλεγγύως ὑποχρέου διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ.

7. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως πλοίου, ἢ ἐπὶ συμπλοιοκτησίας μεταβιβάσεως προσοστῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου, συναπτομένων μεταξὺ ἡμεδαπῶν, ἐὰν προηγουμένως διὰ τὴν μεταβίβασιν τούτων ἤθελε ζητηθῇ καὶ χορηγηθῇ ἔγκρισις τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν, ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου φόρος ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων μειοῦται :

α) κατὰ 50 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ὑπεραξίας μέχρι 500.000 δραχ.

β) κατὰ 40 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ὑπεραξίας ἀπὸ 500.001 ἕως 1.000.000 δραχμῶν καὶ

γ) κατὰ 30 ο/ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ὑπεραξίας ἀπὸ 1.000.001 ἕως 2.000.000 δραχμῶν.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, ἡ ἐκ τῆς ὑπεραξίας πρόσοδος ὑπολογίζεται εἰς τὴν συνολικὴν καθαρὰν πρόσοδον μειωμένην κατὰ τὰ ποσοστὰ τῆς ἀνωτέρω κλίμακος μειώσεως τοῦ ἀναλυτικοῦ φόρου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ μεταβιβάσεων γινομένων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰσφορᾶς εἰς συνιστωμένην ἢ ὑπάρχουσαν ἑταιρίαν.»».

Ἄρθρον 4.

1. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης ἐπὶ ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως, οἱ καταβάλλοντες ἐπουθέσμως ἀλλὰ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς 31 Μαρτίου 1940 τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 φόρον τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940 ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου προσαυξήσεων, τῆς ἀπαλλαγῆς ὅμως ταύτης μὴ ἐξικνουμένης μέχρις ἐπιστροφῆς τῶν

τυχὸν καταβληθέντων ποσῶν.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν πλοίων, ἀναλυτικοῦ καὶ συνθετικοῦ, ἐφ' ὅσον ἔληξε ἢ λήγει πρότερον, παρατείνεται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

1. Προκειμένου περὶ πλοίων ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἅτινα ὅμως πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπέβαλον αὐτήν, οἱ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 καὶ ἐφεξῆς ἕλληνες πλοιοκτῆται αὐτῶν κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσωσιν ἐκ νέου εἰς ταῦτα τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀπαλλασσόμενοι διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόκτησιν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ τοῦ τυχὸν ὀφειλομένου φόρου μεταβιβάσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀπαιτηθῆ τοιαύτη ἐκ τῆς προκειμένης αἰτίας.

2. Ἐπὶ τῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἐπανακτῶνται τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ὁ ἔκτακτος προσωρινὸς φόρος ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 2075/1939 ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1940 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τῶν πλοιοκτητῶν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παόντος ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ νοῄγησις πρὸς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των ἀδείας ἀποδημίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' οἱονδήποτε λόγον, ὡς καὶ ἡ παροχὴ πρὸς αὐτοὺς συναλλάγματος δι' οἱονδήποτε χρῆσιν, ὁ δὲ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτῶν τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1940—41 καὶ ἐφεξῆς τριπλασιάζεται καταβαλλόμενος εἰς μίαν δόσιν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας δύναται ὡσαύτως ν' ἀπαγορευθῆ εἰς ἕλληνας ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἢ καὶ εἰς μὴ διπλωματούχους ἕλληνας ἐργάτας θαλάσσης ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδίου Ὑφυπουργοῦ ναυτολόγησις αὐτῶν ἐπὶ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν.

5. Οἱ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὴν παοάγραφον 4 ἀπαγορευτικῆς ἀποφάσεως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπηρετοῦντες ἐπὶ πλοίων ὑπὸ ξένην σημαίαν ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθορισθησομένης προθεσμίας, αἰτήσωντα. εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε μέσω Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἢ Λιμενικῆς Ἀρχῆς, παρὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμποοικῆς Ναυτιλίας ἄδειαν πρὸς συνέχισιν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω πλοίων.

Ἡ χορήγησις ἢ μὴ τῆς ἀδείας ἀπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως τῆς ἀδείας ὑποχρεοῦνται οἱ μὴ τυγόντες τοιαύτης νὰ παύσωσιν ἐντὸς τῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ὑφυπουργοῦ προθεσμίας παρέχοντες τὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω πλοίων.

6. Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ναυτολογούμενοι ἐπὶ ξένων πλοίων ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου 5 συνεχίζοντες ἄνευ ἀδείας τὴν παροχὴν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἐπὶ τοιούτων πλοίων, στεροῦνται ἐφεξῆς αὐτοδικαίως καὶ ἀμετακλήτως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐν γένει ἀσκήσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐκπίπτουσι δ' ἅμα ἐκ πάντων τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ τῶν Ταμείων Προνοίας Ἀξιωματικῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἢ Κατωτέρων Πληρωμάτων Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

7. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς πλοίου ξένης ἰθαγενείας, ἀνήκοντος ὅμως εἰς ἕνα ἢ πλείονας ἕλληνας πλοιοκτήτας κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα ἑκατοστῶν.

8. Οἱ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ παόντος ἄρθρου παραμένοντες ἄνεργοι ἀξιωματικοὶ ἢ λοιποὶ ἐργάται θαλάσσης τυγχάνουσιν εἰδικῆς οἰκονομικῆς προστασίας κατὰ τὰ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν καθοριζόμενα.

9. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαλλάσσωνται τῆς διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένης ὑποχρεώσεως οἱ πλοιοκτῆται ὡς πρὸς ὡρισμένα πλοῖα αὐτῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 7 τοῦ παρόντος προβλεπομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1940

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

---

(4)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεών τινων εἰς τὰς κλάσεις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου τῆς δραχμῆς μιᾶς καὶ δραχμῶν τριῶν.

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Α'. Ἀπαλλαγὴ παντὸς τέλους χαρτοσήμου ἐγγράφων μικρᾶς ἀξίας ὑποκειμένων εἰς ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ τιμολογίων μικρᾶς ἀξίας.

Οἱ περὶ τελῶν χαρτοσήμου νόμοι, τόσον οἱ παλαιότεροι, ὅσον καὶ οἱ νεώτεροι, οὐδέποτε προέβλεψαν τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ τέλους χαρτοσήμου τῶν ἐγγράφων μικρᾶς ἀξίας, οὕτω δὲ παρουσιάζεται εἰς τὰς καθημερινὰς δοσοληψίας τὸ φαινόμενον ἀποδείξεις πληρωμῶν καὶ τιμολόγια δραχμῶν 3, 5, 10, 20 νὰ πλήττωνται μὲ τέλος χαρτοσήμου δυσανάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ τιμολογίου.

Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κατωτέρω σχεδίου λαμβάνεται πρόνοια περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ παντὸς τέλους χαρτοσήμου τῶν μικρᾶς ἀξίας τοιούτων ἐγγράφων καὶ τιμολογίων, τὸ ὅριον δὲ τῆς τοιαύτης ἀπαλλαγῆς φθάνει τὰς δραχμὰς πεντήκοντα.

Β'. Κατάργησις τῆς κλάσεως τῆς δραχμῆς μιᾶς τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου.

Ὡς γνωστὸν εἰς τὰ φύλλα χαρτοσήμου δὲν ὑφίστανται κλάσεις χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς καὶ δραχμῶν τριῶν, ἡ ἀρχικὴ

δὲ κλάσις τῶν φύλλων χαρτοσήμου εἶναι ἡ τῶν δραχμῶν πέντε. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ὑφίσταται καὶ διὰ τὰς κλάσεις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμουβιότι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἡ ὕπαρξις τέλους χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς καὶ δραχμῶν τριῶν, καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ὕπαρξις ἀντιστοίχων κλάσεων δραχμῆς μιας καὶ δραχμῶν τριῶν, ὡς ἐκ τοῦ εὐτελοῦς τοῦ ποσοῦ, δὲν ἔχει περιεχόμενον, πολλαπλῶς. Ἐν τούτοις ἔχουσι παραμείνῃ ἀκόμη εἰς τὸ κινητὸν χαρτόσημον αἱ κλάσεις τῆς δραχμῆς μιᾶς καὶ τῶν δραχμῶν τριῶν.

Διὰ τῶν ἄρθρων 3—5 σκοπεῖται ἡ κατάργησις μόνον τῆς κλάσεως τῆς δραχμῆς μιᾶς, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν τριῶν, ἥτις θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παραμένῃ ὡς ἡ ἀρχικὴ πλέον κλάσις τῶν κινητῶν χαρτοσήμων.

Συνέπεια τῆς μεταβολῆς ταύτης εἶναι ὅτι, τὰ ἔγγραφα ἅτινα ὑπέκειντο εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς, θὰ ὑποβάλλωνται ἐφεξῆς εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν τριῶν, ἑπομένως δὲ καὶ τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ὑπέκειντο εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν τριῶν θὰ ὑποβάλλονται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε.

Γ'. Ἐξαιρέσεις.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω τροποποιήσεις δὲν περιλαμβάνονται τὰ παντὸς εἴδους ἔγγραφα τὰ ὑποκείμενα εἰς τέλος χαρτοσήμου πάγιον καὶ ἐκδιδόμενα ἐπὶ τῇ αἰτήσει ε ρ γ α τ ῶ ν ὑπὸ τὴν ε ρ γ α τ ι κ ή ν των ἰδιότητα, ἅτινα, ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται μέχρι τοῦδε εἰς τέλος χαρτοσήμου κατώτερον τῶν δραχμῶν πέντε, θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου νόμου νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ κατώτερον τοῦτο τέλος χαρτοσήμου.

Ὡσαύτως διὰ τοῦ κατωτέρου σχεδίου νόμου ὄχι μόνον δὲν θίγονται αἱ ἀποδείξεις τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν ἀμοιβῶν ἐν γένει τῶν ἐργατῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπεκτείνεται τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχῦον ὅριον τοῦ μὴ ὑποβαλλομένου εἰς τέλος χαρτοσήμου ποσοῦ. Οὕτω διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου νόμου τὸ κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον ὅριον τοῦ ἀφορολογήτου τῶν δραχμῶν ἑξήκοντα ἡμερησίως, ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς 150, τῶν δραχμῶν 360 ἑβδομαδιαίως, ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς 900 ἑβδομαδιαίως καὶ τῶν δραχμῶν 800 μηνιαίως εἰς δραχμὰς 2.800 μηνιαίως. Γνωστοῦ ὄντος δὲ τοῦ σημερινοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργατικῶν ἡμερομισθίων, διὰ τῆς ἐπερχομένης διὰ τοῦ σχεδίου ρυθμίσεως σχεδὸν ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους χαρτοσήμου αἱ ἀποδοχαὶ ἐν γένει τῶν ἐργατῶν.

Οὕτω ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὑποβαλλομένου σχεδίου Ἀναγκ. Νόμου, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω Αὐτήν, ὅπως εὐαρεστουμένη κυρώσῃ τοῦτο διὰ τῆς ὑπογραφῆς της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1940.

Εὐλαβὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
Ὑπήκοος

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2289. 1940

Περὶ τροποποιήσεών τινων εἰς τὰς κλάσεις τοῦ κινητοῦ χαρτοσήμου τῆς δραχμῆς μιᾶς καὶ τῶν δραχμῶν τριῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἔγγραφα, ὑποκείμενα κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς κλίμακος τῶν ἀστικῶν ἐγγράφων, ἀξίας μέχρι δραχμῶν εἴκοσιν, εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ὑποβάλλονται ἐφεξῆς.

2. Ὡσαύτως, ἔγγραφα, ὑποκείμενα εἰς ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς κλίμακος τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων, ἀξίας μεχρι δραχμῶν πεντήκοντα, εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ὑποβάλλονται ἐφεξῆς.

3. Ἐπίσης, τιμολόγια, περὶ ὧν ἡ παράγρ. 12 α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ κώδικος χαρτοσήμου, ἀξίας μεχρι δραχμῶν πεντήκοντα, εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου ὑποβάλλονται ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἔγγραφα τὰ ὑποκείμενα κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος Χαρτοσήμου εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου κατώτερον τῶν δραχμῶν πέντε, ὑποβάλλονται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ κάτω τῶν δραχμῶν πέντε πάγια τέλη χαρτοσήμου τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐπὶ ἐγγράφων, ὧν ἡ ἔκδοσις ἐπιζητεῖται παρ' ἐργατῶν ἐν γένει ὑπὸ τὴν ἐργατικήν των ἰδιότητα καὶ προβλεπομένων, εἴτε ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, εἴτε τῆς ἐργατικῆς ἢ ἄλλης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐπιβαλλόμενον ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων δραχμῆς μιᾶς, καθορίζεται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς δραχμὰς τρεῖς, τὸ δὲ ἀναλογικὸν τέλος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τῶν δραχμῶν τριῶν, εἰς δραχμὰς πέντε.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 19 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Κώδικος χαρτοσήμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Αἱ ἐξοφλήσεις ἡμερομισθίων καὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει τῶν ἐργατῶν, ὑπηρετῶν καὶ τεχνιτῶν, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἀνώτεραι τῶν 150 δραχμῶν ἡμερησίως ἢ 900 ἑβδομαδιαίως ἢ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀνώτεροι τῶν δραχ. 2.800 μηνιαίως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω περιορισμοὺς καὶ δι' ἐξοφλήσεις παντὸς εἴδους ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ἢ βοηθημάτων χορηγουμένων εἰς ἐργάτας, ὑπηρέτας καὶ τεχνίτας παρὰ ταμείων ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ τέλος χαρτοσήμου τῆς παραγρ. 12α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ κώδικος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν παρ' ἐμπόρων δι' ἐμπόρους ἐκδιδομένων τιμολογίων τῆς δραχμῆς μιᾶς, καθορίζεται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰς δραχμὰς τρεῖς καὶ τὸ τέλος χαρτοσήμου τῶν τιμολογίων τούτων τῶν δραχμῶν τριῶν, εἰς δραχμὰς πέντε.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1940.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1940

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Η. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1940

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 δυνάμει τῶν § § 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεῦχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεῦχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων** (παλαιῶν καὶ νέων) **τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ. ὡς κάτωθι:**

Ἀπὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1938 διὰ ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733)1938 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, (Ἐφ. Κυβ. 145)1938 Τεῦχος Β') ὡρίσθησαν τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν Κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν, εἰς δρ. 5000, ἀπὸ δὲ τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1939 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 9247)1939 ὁμοίας ἀποφάσεως (Ἐφ. Κυβ. 251)1939 τεῦχος Β') ὡρίσθησαν τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δ. Α. Ε. τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 20)5)1939 Β. Δ. ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν εἰς δρ. 200.

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ	300	500
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1000	1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν	»	600	1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	1500	2500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἑταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	1700	2900
12. Διὰ τὸ τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κτλ.»	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη. τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

1 Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ» ..... Δρ. 10.—

2. Δι ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας. ..... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν

1 Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ.	300
2 Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	2.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	»	5.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	»	800
6 Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ τῆς 20)5)1939	»	200
7 Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ανων. Ἑταιρειῶν	»	4.000
8. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.....	»	1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1939

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου